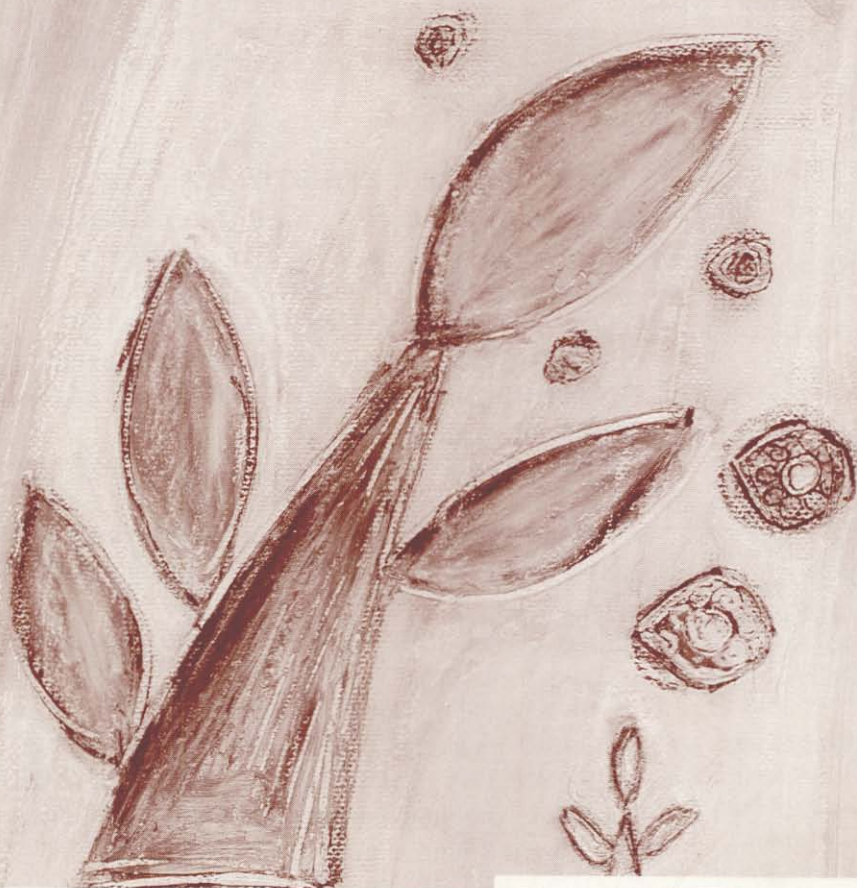

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravitelj (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1999 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

ZA NAMI JE srebrni mladinski koncert. Tako kot prvi in potem še več naslednjih je bil spet v Melbourneu. V tej številki revije je jubilejni prireditvi namenjenega sorazmerno veliko prostora. Koncert je bil v začetku oktobra in smo ga želeli še vključiti v oktobrsko številko revije, zato jo dobivate z majhno zamudo.

Mesec oktober je posvečen Mariji in molitvi rožnega venca. Nekateri tudi danes radi molijo to molitev, ki se drugim zdi mehanična in dolgočasna. Nekaj spodbud k molitvi Mariji priljubljene molitve boste našli v rubrikah posameznih verskih središč.

Frančiškani, ki delujemo med vami na petem kontinentu, se skupaj z mnogimi drugimi redovniki in laiki navdihujemo ob sv. Frančišku Asiškem, ki goduje 4. oktobra. Nekaj o njem lahko preberete v uvodnem članku, ki nam ga je pripravil p. Filip Rupnik iz Sydneyja. Sam je bil dolga leta duhovni voditelj Frančiškovega svetnega reda, to je tistih, ki se zaobljubijo živeti na način sv. Frančiška, pa živijo v družini, so škofijski duhovniki ali v samskem stanu.

Pozdrav vsem, posebno tistim, ki vam je tale revija eden redkih stikov s slovensko besedo!

p. Metod

Videokasete iz Baragove knjižnice

IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

PATER BAZILIJ VALENTIN, 30 minut, \$10.-

VIDEOMEH ZA DOMAČO RABO - 25 dolarjev.

ANSAMBEL SLOVENIJA - 16 pesmi z lepimi posnetki slovenske narave. \$25.-

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert 10 let, v živo. Cena je 25 dolarjev.

IZ HENČKOVEGA SODA, cena 20 dolarjev.

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

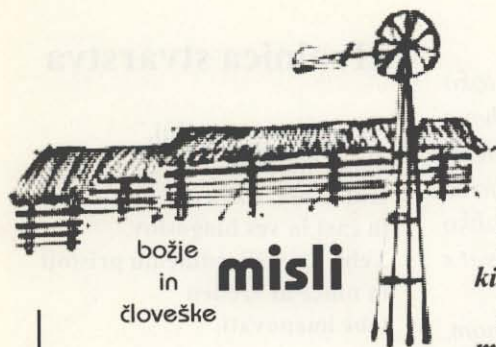
BOŽIČNE PESMI, cena je 25 dolarjev.

SIMONA WEISS - Mati, cena 25 dolarjev.

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 15 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK in nosi naslov Jesen. Leto 1999 je namreč Mednarodno leto ostarelih, leto jeseni življenja. Na fotografijah vam bomo vse leto predstavljali portrete starejših ljudi vseh narodnosti in ras, saj je prav strpnost do različnosti ena največjih in najlepših prednosti življenja v Avstraliji.

Sveti Frančišek - kaŕipot v ŕivljenju po evangeliju

Leto 48, ŕt. 10
Oktober 1999

Sveti Frančišek - kaŕipot v ŕivljenju
evangelija

- pripravil p. Filip - stran 225
Frančiškova Hvalnica stvarstva
- stran 226

Na srečanju s svetim očetom in
blaženim Slomŕškom

- Tone Gorjup - stran 228
Naŕe nabirke - stran 229

Sv. Rafael Sydney
- p. Filip, p. Valerijan - stran 230

Sv. druŕina Adelaide
- p. Janez - stran 233

Kriŕem avstralske Slovenije
- stran 234

Pisma o slovenŕini XIV.
- Mirko Mahnič - stran 236

25. slovenski mladinski koncert
- p. Metod - stran 237

Fotografije z mladinskega koncerta
- stran 240

Tonček iz Potoka
- p. Bazilij Valentin - stran 242

Sveti Frančišek Asiŕki
- Marija Kmetova - stran 244

Izpod Triglava - stran 246
Sv. Ciril in Metod Melbourne

- p. Metod - stran 249
Kotiček naŕih mladih

Vtisi, ŕelje, prizadevanja
- Barbara Smrdel - stran 252

Očetovski dan v Kewju,
fotoreportaŕa - stran 254

Dopolnjevanka - stran 254

Večinoma bralci Misli poznate tega velikega svetnika iz Assisija, ki se je komaj 44-leten preselil k Očetu 4. oktobra 1226.

Bog je hotel, da je postal zaradi veselega ŕivljenja evangelija magnet tako za fante (I. red) kot za dekleta (II. red s sveto Klaro) in vzornik ter kaŕipot množici fantov in moŕ, deklet in ŕena ter prenekaterih ŕkofijskih duhovnikov. Tako je razumljiva izpoved koprŕskega ŕkofa dr. Janeza Jenka – brata Frančiŕka (24. 12. 1994 v Kopru), da se je odločil za vstop v Frančiŕskov svetni red zato, ker vidi, da mu more sv. Frančišek s svojo veliko ljubeznijo do Kristusa, evangelija, do ljudstva in dela med njimi pomagati, da bo laŕje izpolnil svoje poslanstvo. On kot ŕkof, drugi pa na mestu in v poklicu, za katerega so poklicani.

Kaj pa midva, ti, ki bereŕ te vrŕtice, in jaz, ki sem ti jih poslal? Nisva morda povabljenja, da poiŕčeva pomočnika, morda luč, da bova hodila za Kristusom? Tudi naju, kot takrat brate, vabi: 'Začnimo ŕe vendar, ker smo doslej malo ali celo nič naredili!'

Ena izmed sadik, ki jih je Frančišek zasadil poleg Klare, je njegov tako imenovani tretji red. Danes nosi ime Frančiŕskov svetni red (FSR).

Po 2. vatikanskem koncilu so v zadnjih tridesetih letih v Cerkvi nastala mnoga gibanja. Ker so se pojavila v dinamični kulturi, so tudi sama dinamična, tako da lahko odgovarjajo na vpraŕanja danaŕnjega kristjana, pa tudi na vpraŕanja sveta.

Frančiŕskov svetni red ŕivi ŕe 750 let. Pravzaprav je tudi Frančišek sam izŕel iz gibanja. To so bili spokorniki, ki so hoteli zares ŕiveti vero, odnos z Bogom. Pripadal je spokornikom iz Assisija, katerih voditelj je postal. Povezal jih je s Cerkvijo in sprejel za vsebino svojega reda hojo za ubogim, kriŕanim in vŕtalim Jezusom, ŕivljenje po evangeliju, bratstvo, ljubezen in posluŕnost do Cerkve in duhovnikov (tudi če komu niso simpatični ali so celo greŕni), ljubezen do evharistije, Marije, bliŕino z ubogimi.

Frančišek ni nikogar kritiziral, pokazal je drugačen način ŕivljenja v Cerkvi. Ta odločitev je bila bistvena. Kajti od množice spokornih gibanj tistega časa so ostali samo njegovi redovi. Srednjeveŕsko okolje je bilo nasičeno z govorjenjem o evangeljsko-apostolskem ŕivljenju, v najrazličnejŕih tonih in ne vedno povsem v skladu z vero. Novost pa je bila v tem, da sta tako Frančišek kot Klara, prenovljena v Duhu, znala preprostim ljudem vcepiti ideal ljubezni do Jezusa,

njegove Cerkve in bližnjega.

Frančišek je ljudem pokazal, kako blizu je Jezusu. To je bilo tako vablljivo, da so tudi sami hoteli biti taki Jezusovi prijatelji. Njihova odločitev, da bi v vsakem stanu in poklicu po Frančiškovem zgledu poskusili zvesto slediti Jezusu, traja z večjo ali manjšo predanostjo že 750 let. Zato ima FSR veliko dediščino. Včasih je težka, ker je ni lahko razumeti in jo danes predati naprej, je pa tudi zaklad, ki bogati svet s svetniki in vsebuje duhovnost, ki vabi človeka k Bogu.

Frančišek je napisal pismo vsem vernikom. Namenjeno je kristjanom, ki so hoteli bolj zvesto živeti odnos z Jezusom. To izkušnjo in zvestobo Bogu so želeli živeti vsak dan. Frančišek jim je s svojim pismom pri tej želji in odločitvi pomagal. Tako pismo je danes FSR. Kdor je doživel, da Bog res je in da je dober, da ima vsakega človeka rad, da živi v skupnosti vernih, v Cerkvi, v Božji besedi in ubogih, mu želi zares pripadati. Ne glede na spol, stan, starost, izobrazbo, premoženje in poklic. FSR je pomoč na tej poti k Bogu. Jasno je, da je tudi to človeška skupnost, ki ni popolna, in mora tudi sama vedno znova prositi Svetega Duha za spoznanje, kako naj sledi Jezusu.

Ampak ljudje živimo v nepopolnem svetu. To je naša resničnost. Lahko se ji izogibamo in želimo živeti v iluziji ali idealizaciji. Vendar Bog nima rad naših popolnih predstav o nas, naših družinah, skupinah, družbi in Cerkvi. Iluzij ni mogoče imeti rad, ker preprosto ne obstajajo. Resničnost sem jaz, tak kot sem, moja družina, prav ta družba, prav takšna Cerkev. In prav take nas ima Bog rad in prav takim, kot smo, želi podariti odrešenje. Če se ukvarjamo s tem, kakšni bi bili idealni, lahko spregledamo ponujeno darilo. Prav naše življenje kakršno je, je kraj, kjer lahko sprejemamo odrešenje. In Frančiškov svetni red je pomoč, da s sprejetjem svoje resničnosti po evangeliju, vodilu, zakramentih, skupnosti, ljubezni do Cerkve. S spokornostjo in molitvijo, pod varstvom Device Marije, po priprošnji sv. Frančiška in Klare, sprejemamo dar Jezusovega odrešenja.

Potem pride na vrsto tudi posnemanje Kristusa ubogega in križanega ter pričevanje zanj v težavah in preganjanju. Šele ko tudi kristjani doživimo moč nepreklicne zavezanosti Boga Očeta človeku, ki jo je dokazal v Kristusovi smrti za nas in v njegovem vstajenju, v nas vzklije resnična želja po pričevanju, oznanjevanju, ubožtvu, delu za spremembe v družbi, skratka, da bi bili luč, sol in kvas. Sicer je vse to muka in frustracija, ker so pred mano naloge, nimam pa volje in moči, da bi jih sploh pogledal.

Frančiška je Kristus zajel. Postal mu je vse. 'Moj Bog in moje vse,' je molil. V tem odnosu je Frančišek ljubil vse, kar ljubi Kristus. Zaobljube v FSR tesneje povežejo krščenega s Cerkvijo in Jezusom. Tako tudi kristjanu zares postaja Kristus vse, postaja vse v vseh.

S pomočjo brata Roberta pripravil p. Filip Rupnik

Hvalnica stvarstva

Najvišji, vsemogočni,
dobri Gospod,
tebi hvala, slava
in čast in ves blagoslov.
Tebi, najvišji, edinemu pristoji
in nihče ni vreden
tebe imenovati.

Hvaljen, moj Gospod,
z vsemi tvojimi stvarmi,
posebno s soncem,
velikim bratom,
ki razsvetljuje dneve in nas.
Lepo je
in v velikem sijaju žari.
Tebe, najvišji, odseva.

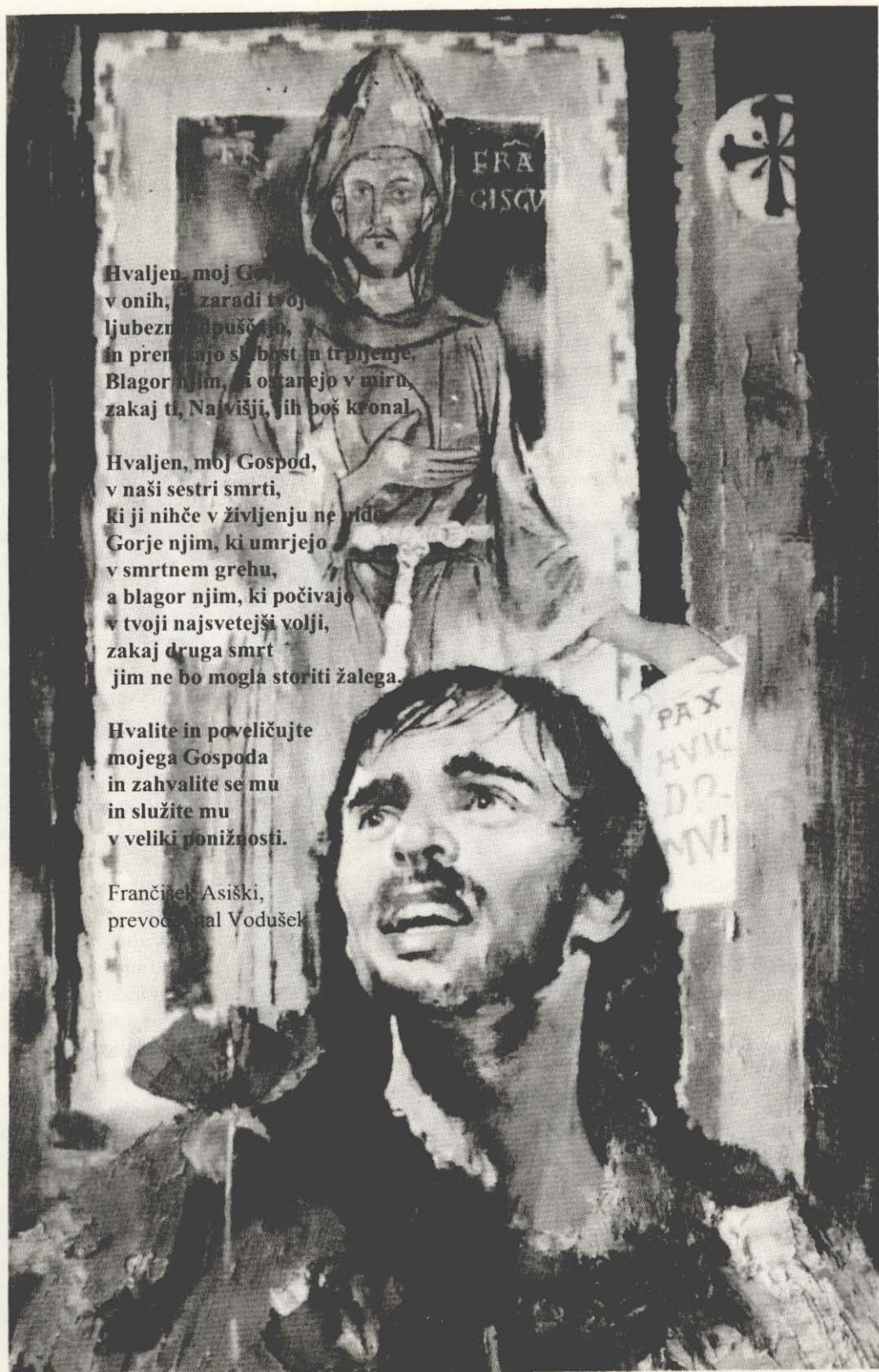
Hvaljen, moj Gospod,
v sestri luni in zvezdah;
ustvaril si jih na nebu
jasne, dragocene in lepe.

Hvaljen, moj Gospod,
v bratu vetru in zraku,
v oblačnem in jasnem
sploh vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.

Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri vodi;
mnogo koristi
ponižna, dobra in čista.

Hvaljen, moj Gospod,
v našem bratu ognju,
v katerem nam
noč razsvetljuješ;
lep je in vesel
in krepak in močan.

Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani
in nam gospodinji,
in prinaša različno sadje
in pisane rože z zelenjem.

Hvaljen, moj Gospod,
v onih, ki zaradi tvoje
ljubezni dopuščajo,
in prenašajo slabost in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Na višji, jih boš kronal.

Hvaljen, moj Gospod,
v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne vidi.
Gorje njim, ki umrjejo
v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo
v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt
jim ne bo mogla storiti žalega.

Hvalite in povečujte
mojega Gospoda
in zahvalite se mu
in služite mu
v veliki ponižnosti.

Frančišek Asiški,
prevod: Val Vodušek

Na srečanju s svetim očetom in blaženim Slomškom

Tone Gorjup

Slovenska Cerkev in z njo vsa Slovenija je 19. septembra zažarela v novi luči. Za mnoge se je dan začel že sredi noči. Na valovih radia Ognjišče so se oglašali voditelji skupin, ki so z avtobusi in vlaki krenili na pot ob dveh, treh, štirih ali petih jutraj. Pred nami je bil skupni cilj: Slomškov Maribor. Prireditveni prostor pri Betnavskem dvorcu se je začel polniti še v mraku.

S pesmijo zvonov in Angelovim češčenjem se je začel program ob pričakovanju svetega očeta Janeza Pavla II. in Slomškove beatifikacije. V njem so s pesmijo, besedo in glasbo sodelovali Čuki, Vera Trafela, Ivan Hudnik, Tadej Sadar, Gianni Rijavec, Vladimir Čadež; pa skupine Spoznanje, Krila, Gloria in Savinski rožmarin. Nastopili so še cerkveni otroški in mladinski zbor župnije Stranje ter zbor škofijske klasične gimnazije iz Ljubljane. Tem se je pridružil ansambel Gašperji. Od nekod so se vzeli še fantje in dekleta iz Zambije - skupina Ba Cengelo z misijonarjem p. Mihom.

Že pred prihodom svetega očeta na letališče v Slivnici je bila zbrana večina romarjev. Z zanimanjem so spremljali program na odru. Pogledi pa so se ustavljali zlasti na oltarnem prostoru.

Do oltarja so vodile stopnice prekrte s cvetjem, belo polkrožno ozadje pa se je naslanjalo na betnavske hraste. Steno za oltarjem je krasila slika ptujskogorske Marije s Slomškovo mislijo: Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike.

Prihod svetega očeta smo spremljali na velikem platnu desno od oltarja. Ko je Petrov naslednik Janez Pavel II. že drugič stopil na naša tla, so se oglasili zvonovi. Ravno takrat so prvi sončni žarki predrli meglo in obsijali zbrano množico na betnavski poljani. Postaran in vidno utrujen je sveti oče počasi, a odločno stopil iz letala. Prišel je, da izpolni tisto, kar je pred tremi leti napovedal in obljubil: da razglasi za blaženega škofa Antona Martina Slomška.

Spremljali smo njegovo pot s papamobilom do Betnave. Na prireditvenem prostoru so speljali pot sem in tja med zbrano množico, tako da smo ga mnogi lahko pozdravili čisto od blizu. Ko je bil med nami, so se spet oglasili zvonovi, 2500 pevcev pa je ob spremljavi orkestra zapelo *To je dan, ki ga je naredil Gospod*. Veličastna sveta maša pa se je začela s pesmijo *Ti si peter Skala*. Na odru, kjer je stal oltar, se je svetemu očetu pridružilo 55 škofov. Spodaj med množico je bilo že nad 800 duhovnikov in 2100 ministrantov. Tam so bili še bolniki in invalidi, pa skavti, za njimi pa množica vernikov. Kot so povedali, nas je bilo med 170 in 180 tisoč.

Že na samem začetku svete daritve je šesti naslednik na Slomškovem škofijskem sedežu stopil pred svetega očeta z besedami: »Ponižno prosim v

imenu vsega slovenskega ljudstva in vseh, ki smo tukaj zbrani, da povzdignete med blažene božjega služabnika škofa Antona Martina Slomška.« To je bila hkrati prošnja številnih rodov, ki si že več kot stoletje želijo Slomška častiti tudi na oltarju. Sveti oče je odgovoril: »... s svojo

Papež moli na Slomškovem grobu v Mariboru

apostolsko oblastjo dovoljujem, da se častitljivi Božji služabnik Anton Martin Slomšek odslej imenuje blaženi in se njegov god obhaja na krajih in po ustaljenih pravnih predpisih vsako leto 24. septembra.« Množica je navdušeno zaploskala, zbor pa zapel pesem zloženo v čast novemu svetniku Zazvonite zdaj zvonovi, zatem pa še V nebesih sem doma. Na steni desno od oltarja pa so odkrili sliko blaženega Slomška, narejeno po izvirnem delu Staneta Kregarja. Odslej bo v cerkvenem koledarju zapisano tudi Slomškovo ime. Njegov god je v Sloveniji praznik, v mariborski škofiji pa slovesni praznik.

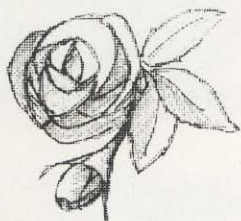
V nagovoru po evangeliju je sveti oče nadaljeval pred tremi leti začetni govor o pomenu svetosti. Najprej je omenil nekatere, ki so se v naši domovini odlikovali po svojih kreposti in se zatem ustavil pri Slomšku. Bil je zgled krščanske svetosti, omike in ljubezni do domovine. Vsem nam naj bo sijajen zgled življenja po evangeliju. Zatem je papež na svoj način razložil Slomškovo misel: Sveta vera bodi vam luč ... Po nekdanjem mariborskem škofu je povzel, kako morajo družina, šola in Cerkev združiti pri tem svoje moči. Vsaka naj ohrani svojo avtonomijo, vse pa naj se ozirajo na iste vrednote. Opisal je Slomškovo delo in prizadevanja, da bi slovenski narod dobil dostojno mesto med drugimi evropskimi narodi. Poudaril je, da so njegove pobude odločilno zaznamovale

prihodnost našega naroda. Poslušalec je nehote pomislil, da nas sveti oče, v nasprotju z nekaterimi današnjimi voditelji naroda, ki nas porivajo nazaj na Balkan, skupaj s Slomškom postavlja nazaj v srce Evrope.

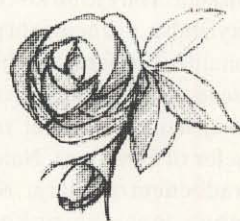
Papež je proti koncu nagovora znova poudaril, da je bil Slomšek iskren domoljub in hkrati iskren v sodelovanju z drugimi narodi, kulturami in verami. Njegov zgled naj spodbudi tudi nas, da bomo graditelji miru sredi današnje Evrope.

Ob koncu svete maše se je sveti oče spomnil Marije, saj smo bili zbrani pod njenim plaščem. Ona naj nas vodi proti zarji tretjega tisočletja. Z običajno nedeljsko molitvijo Angelovega češčenja, se je končala slovesnost na prizorišču ob Betnavskem dvorcu. Papež je odhajal, mi pa smo s pesmijo na ustih vztrajali na pripravljenem prostoru. Mnogi so si želeli od blizu ogledati oltar, pa Slomškovo sliko, pod morjem cvetja pa so se že kazale lesene stopnice, saj so romarji jemali rože za spomin na papežev obisk in Slomškov praznik. Napolnjeni s prazničnim duhom in tiho srečo smo se začeli razhajati tudi mi.

Pri Slomškovem grobu, kjer je papež kasneje molil, so bili le člani slovenske sinode, na letališču pa samo nekateri predstavniki cerkve in države.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$130.- Frenk Bergoč; \$60.- Franc Culek; \$50.- Janez Mauko; \$35.- Josephine Hvala, Cvetka+Miro Bergoč, Frank Frančič, Josip Renko, Bruno Prinčič, Maria Taubner, Ivanka Pohlen, Slavka Ivančič; \$30.- Stanko Pekol; \$25.- Stanko Schafer, Dominik Kraševac; \$20.- Martin Šuštarčič, Marica+Jan Pal, Karel Bezjak, Janez Primožič; \$15.- Fani Šajn, Ivan Nadoh, Ana Kodila, Albina Dekleva, Ludvik Gaspar; \$10.- Zinka Černe, Alojz Toš, Franc Plut, Ludvik Kovačič, Marija Bernik, Jože Blažič; \$5.- Marija Debeljuh, Ivan Figar, Lucija Srnec, Franc Tomažič, Julka Nagode, Francka Kotnik, Ivan Harej, Janez Mežnarič, Milan Končina, Ivanka

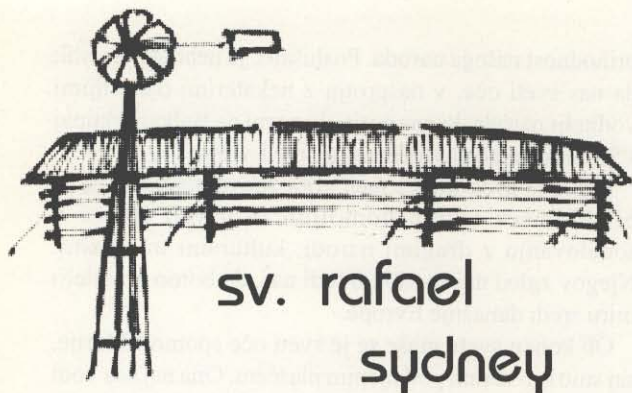
Hrvatina, Janez Zagorc, Franc Polak, Ida Ponikvar, Slavka Ambrožič, Pavel Cetnar, Danilo Maver.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE
\$20.- Amalia Kurinčič, Alojzija Gosak.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE
\$20.- N.N.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA
\$50.- Fani Šajn

VSEM DOBROTRNIKOM BOG POVRNI!

sv. raphael sydney

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 Fax: (02)9682 7692

POKOJNI – V petek, 10. septembra 1999, je v Calgaryju, Kanada, v prometni nesreči izgubil življenje **ANTON (TONY) KOLENC**. Tony je bil na dopustu s tremi prijatelji Karlom, Samom in Andrejem. Rodil se je v Fairfieldu 31. 8. 1974 Avgustu in Martini, roj. Andrejčič. Oba starša sta po rodu iz Škocjana na Dolenjskem. Tony je bil krščen v naši cerkvi v Merrylandsu, pozneje je tu prejel tudi prvo sv. obhajilo, birman pa je bil v Fairfieldu. Nato se je vpisal na univerzo v Sydneyju in po nekaj letih diplomiral iz gradbeništva (Bachelor of Building). Nato se je zaposlil pri gradbenem podjetju Kell & Rigby. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v naši cerkvi v ponedeljek, 20. septembra, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Tony zapušča poleg omenjenih staršev Avgusta in Martine tudi starejšo sestro Ireno, ki je poročena z Ninom Davidom in ima dva sinova, ki sta imela strica zelo rada in ga bosta pogrešala, saj ju je pogosto obiskoval in se z njima igral.

V sredo, 15. septembra 1999, je v starostnem domu Burlington Nursing Home, Katoomba, umrla **MARIJA KOTNIK**, roj. Juhart. Luč sveta je zagledala 20. 7. 1925 v Spodnjem Gruševju, župnija Prihova, kot hčerka Alojzija in Terezije, roj. Kačičnik. Kot mlado dekle se je v Slovenskih Konjicah poročila z Ignacem Kotnikom,

ki je po rodu iz Žiž. Rodili sta se jima hčerki Marija in Nada. Vsi štirje so prišli v Avstralijo na ladji Aurelia, 14. 8. 1958. Najprej so bili za kratek čas v zbirnem taborišču Bonegilla. Oče Ignac se je kmalu zaposlil. Pozneje so živeli v Cabramatti, Stanmoru in so končno kupili hišo v Blacktownu. Oče Ignac je zbolel in umrl leta 1986. Leta 1997 pa je umrla tudi hčerka Nada. Pokojna Marija je bila zadnja leta slabega zdravja in ni mogla več skrbeti sama zase. Zato je morala v omenjeni starostni dom v Katoombi, kjer jo je hčerka Marija lahko pogosto obiskovala. Marija je pred smrtjo prejela zakramente Cerkve in pripravljena odšla s tega sveta. Pogrebna maša je bila opravljena v naši cerkvi v petek, 24. septembra, pokopana pa je bila v grob moža Ignaca na slovenskem pokopališču št. 2. Pokojnica zapušča hčerko Marijo, por. s Frankom Ogliviejem, vnuke Mathewa, 33 let, Marka, 31 let, Luka, 29 let, vnukinjo Felicity, 19 let; po pokojni hčerki Nadi pa zapušča vnuka Kristijana, 19 let, Jovana, 17 let in vnukinjo Sinarto, 20 let.

Somaševanje v Melbournu na Frančiškovo nedeljo, 3. oktobra

V soboto, 25. septembra 1999, ob eni zjutraj, je v bolnici St Vincent v Sydneyju umrl **FRANC MEDVEDEC** za posledicami poškodb, ki jih je prejel, ko ga je povozilo na križišču za pešce v Bondi Jctn, v bližini, kjer živi njegova sestra Milena Lochner. Pokojni Franc je bil rojen 5. 10. 1921 v Črnem vrhu nad Idrijo kot sin Jakoba in Marije, roj. Kumerca. Kot mlad fant je

bil Franc mobiliziran v italijansko vojsko in je služil v Afriki in Arabiji, kjer je bil tudi ujet. Po vrnitvi domov je bil poklican v jugoslovansko vojsko. V Avstralijo je prišel leta 1957. Nekaj časa je živel pri sestri Mileni, ki je poročena s Frankom Lochnerjem; med drugim je bil zaposlen v bolnici St Margaret, Darlinghurst, pa tudi v Millfieldu pri Newcastleu. Pokojnik je bil iz številne družine s sedmimi otroki, od katerih je živa samo še Milena. Brat Dominik je umrl tukaj leta 1996, vsi drugi pa v domovini. Pogrebna maša za pokojnega Franca je bila opravljena v naši cerkvi v četrtek, 30. septembra, pokopan pa je bil v grob pokojnega Dominika na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

DUHOVNA OBNOVA za žene bo na Mt Schoenstatt, Fairlight Road, Mulgoa, od petka, 3. decembra, do nedelje, 5. decembra. Duhovni vodja bo p. Filip Rupnik, ki ima s tem veliko izkušenj. Prijavite se v Merrylandsu čim prej, da organiziramo vse potrebno.

25. MLADINSKI KONCERT je za nami. Dvorana kluba Planica v Springvalu je bila v soboto, 2. oktobra dobro zasedena. Veliko lepih točk se je zvrstilo na odru, ki je bil prav posrečeno pripravljen in okrašen. Večina nastopajočih je bila iz Melbourn, iz Sydneyja je bilo osem nastopajočih, Prvi rej iz Canberre, drugi pa iz Adelaide. Hvala staršem, ki so spodbujali mlade za sodelovanje na koncertu. Na drugem mestu boste videli fotografije nastopajočih in obširnejše poročilo. Naslednje leto bo koncert v Adelaidi.

OBISKI, NASTOPI, PRIREDITVE se zadnje mesece kar vrstijo. V nedeljo, 1. avgusta, je bil pri nas ansambel Suha. Peli so pri maši in v zadovoljstvo navzočih nastopili tudi pri maši. - V nedeljo, 29. avgusta, je bila v

Pokojni Franc zapušča poleg sestre Milene, ki je poročena s Frankom Lochnerjem, tudi nečaka Roberta, poročenega s Franko Ivanos, pranečaka Nicolasa in Taylo ter nečakinjo Veroniko.

Naše iskreno sožalje družinam omenjenih pokojnikov. Naj jim Bog nadomesti odhod dragih svojcev z drugimi darovi svoje dobrote in ljubezni!

MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA obhaja letos 10-letnico obstoja. Od začetka pa do današnjega dne se redno zbirajo njeni člani ob četrtnih, ko je sveta maša ob 10.30 dopoldne. Po maši nadaljujejo z raznimi pobožnostmi kot je sv. rožni venec ali v postu križev pot. Molitvena skupina vsake tri mesece tudi organizira srečanje bolnikov in upokojencev. Najprej je sveta maša, nato pa kosilo v dvorani. Za desetletnico organizirajo članice tudi prireditve za vse člane naše skupnosti in sicer v nedeljo, 31. oktobra, po maši v dvorani. Najprej bo kulturni program, kjer bodo nastopili udeleženci letošnjega 25. mladinskega koncerta. Nato pa bo samopostrežno kosilo za vse navzoče.

Romanje v Penrose Park 25. 9. 99, poleg p. Valerijana je p. Janez Žnidar, minorit iz Gradca

naši dvorani predstavitev knjige Slovenska izseljenska književnost, kjer je bila navzoča ena od avtoric knjige Barbara Suša. O tem ste gotovo brali v drugih medijih. - Na očetovski dan, 5. septembra, so otroci Slomškove šole pozdravili naše očete z nastopom, pa tudi mešani zbor je zapel nekaj naših pesmi. - Na Slomškovo nedeljo, 19. septembra, smo se pri maši spomnili velikega dogodka, ko je v Mariboru Janez Pavel II. proglasil

Slomška za blaženega. V soboto, 25. septembra, pa smo z romanjem v Penrose Park in s sveto mašo v čast blaženega Antona Martina proslavili ta dogodek, ko se nas je zbralo okrog 200 iz Sydneyja (s posebnim avtobusom), iz Wollongonga in Canberre. – Našega

Pevski zbor, Penrose Park, 25. 9. 99

zavetnika sv. Rafaela smo praznovali v nedeljo, 26. septembra. Istočasno so bili med nami štirje pari zakonskih jubilarov, ki so obnovili svoje zakonske obljube. To so bili: Toni in Tončka Stariha, Alojz in Justina Ribič (oba para sta imela 40-letnico poroke); Ivan in Marinka Rudolf in Miro ter Metka Kancilja pa so imeli 25-letnico poroke. Jože in Andrejka Andrejaš, ki se slovesnosti nista mogla udeležiti, pa imata letos 20-letnico poroke. Vsem omenjenim in drugim parom, ki imajo pomembne obletnice, iskrene čestitke. – Isti dan

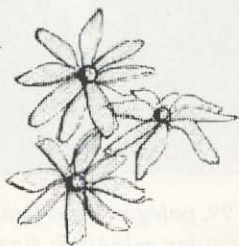
je bilo med nami pri maši in za kosilo v dvorani nekaj nad 30 rojakov iz domovine v organizaciji turistične agencije Družine, katere duhovni vodja je bil glavni urednik imenovanega lista dr. Janez Gril. Po maši je v dvorani nastopil tudi mešani zbor. Gostje so nato odpotovali na ogled drugih zanimivosti Avstralije.

Na Frančiškovo nedeljo, 3. oktobra, je v Merrylandsu maševal p. Kevin, oba patra pa sva bila v Melbourne, kjer sva somaševala s p. Metodom pri sv. Cirilu in Metodu. Bila je mladinska maša, kakor vsako leto po koncertu. Sodelovala je mladina iz Melbourne, Adelaide, Canberre in Sydneyja. Po maši je bila v dvorani podelitev priznanj rojakov, ki so delali na projektu hidrocentrale v Coomi. Florjan Avser, ki je organizator tega projekta, je predstavil film o gradnji v Snowyju. Program je vodil predsednik Slovenskega narodnega sveta Viktorije Štefan Mrzel, Društvo svete Eme pa je postreglo z okusnim kosilom. Kmalu zatem smo se sydneyjski udeleženci z avtobusom vrnili v Sydney.

NEWCASTLE pride spet na vrsto za slovensko službo božjo v nedeljo, 31. oktobra. Kraj: stolnica Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šestih zvečer. Po maši bo običajno srečanje v dvorani.

NAŠI BOLNIKI naj bodo naša redna skrb, ki naj nam bo pri srcu. Obiskujemo jih in jim pomagajmo prenašati bolezen. Obvestite patra, da bolnika obiščemo, posebno, če je bolezen resna. Vseh bolnikov, znanih ali neznanih, se spominjamo pri sv. maši, posebej ob nedeljah.

p. Valerijan

Iz bogoslužnega koledarja katoliške Cerkve v Sloveniji za navadno leto 1999

Nameni apostolata molitve za oktober

- *Splošni: Da bi si profesorji in študenti na katoliških univerzah prizadevali za napredovanje kulture, ki jo razsvetljuje in oživlja krščanska vera.*
- *Misijonski: Da bi se vsi krščeni v pričakovanju bližnjega Jubileja čutili poklicane k polnemu misijonskemu sodelovanju pri Delu za širjenje vere.*
- *Slovenski: Da bi naša kulturna iskanja našla svoje poslanstvo v vrednotenju človeka in življenja.*

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487

Devetnajsti september 1999 bo ostal vsem Slovencem, kjer koli že smo rastreseni po svetu, globoko v spominu. Dočakali smo dan, na katerega smo desetletja čakali in zanj molili. Dan ko je Slovenijo drugič obiskal sveti oče Janez Pavel II. in razglasil za prvega blaženega škofa Antona Martina Slomška.

V izseljenstvu je veliko šol, ki nosijo ime novega blaženega. Izseljencem je blizu, saj je v času, ko je bil slovenski jezik zatiran in ogrožen, budil narodno zavest z velikim spoštovanjem do materinega jezika. Pisal je učbenike; najbolj znani, ki nosi naslov Blaže in Nežica v nedeljski šoli, je preveden tudi v druge jezike. Tudi z ustanovitvijo Mohorjeve družbe si je prizadeval, da bi slovenski jezik ostal živ. Izdajala je preprosto pisane knjige, ki so bile dostopne preprostemu slovenskemu človeku, posebno kmečkim ljudem, ki so imeli pozimi več časa za branje. Še danes so Mohorjeve knjige zelo pomembne za slovenskega človeka, še posebej v izseljenstvu. Pred leti, ko nas je obiskal takrat pomožni škof Alojzij Ambrožič, je pripovedoval, kako je slovenska družina v Kanadi, živeča daleč od slovenske skupnosti, ravno z branjem Mohorjevih knjig ohranila slovenski jezik.

Zato je blaženi Slomšek vzornik še posebej za izseljence. Tudi naš mladinski pevski zbor, ki ga je vodil sedaj že pokojni Jože Štrbenc, je nosil njegovo ime. Veliko je drobnih kamenčkov v življenju naše skupnosti, ki so povezani z blaženim. Z duhovno obnovo smo se pripravili na ta veliki dan. Islerjeva Anita, poročena Natt, je naslikala oljno podobo Blaženega Slomška, ki zdaj

visi na steni poleg križa, s katerega se sklanja Kristus in objema svetega Frančiška. Tone Jesenko pa je iz železa napravil podstavek za cvetje in pod podstavkom kratico AMS. Iz domovine smo za to priložnost dobili Slomškovo svečo in naročili zelo lepo zlato svečo z rdečim napisom SVETA VERA BODI VAM LUČ. Ljudje so rekli, da je bila cerkev posebej lepo okrašena. Ljudi je bilo zelo veliko, nekatere smo videli prvič v naši cerkvi. Med slovesno sveto mašo so bili vložki iz Slomškovih pridig in pastirskih pisem, vse ljudske pesmi pa so bile Slomškove. P. Lovrenc s Svete Trojice nam je priskrbel lepe mašne plašče, ki so jih za Slomškovo beatifikacijo naredili v Sloveniji. Po maši pa smo imeli skupno kosilo z žara in loterijo. Tako je potekal ta dan v čudovitem vzdušju duhovnega in telesnega veselja.

Posebej bi se rad zahvalil Aniti Isler, poročeni Natt, za veliko oljno sliko blaženega Antona Martina Slomška, ko jo je naredila zastonj. Naj blaženi izprosi za njeno družino božjega blagoslova in varstva. Prav tako posebna

Oljna slika blaženega Antona Martina Slomška, ki jo je naslikala Anita Natt

zahvala Tonetu Jesenku za podstavek in monogram. Tone je že kar precej naredil v naši cerkvi in se vedno z veseljem odzove prošnjam. K polepšanju bogoslužja pa je doprinesla naša izredna delilka obhajila, radijska napovedovalka in tudi tehnik Rosemary Poklar, ki s svojim prijetnim in nežnim glasom pritegne k poslušanju in razmišljanju. Vsem, ki ste pomagali pri organizaciji in se udeležili slavlja, Bog plačaj!

Med lepimi dogodki pa so tudi manj prijetni. Tako že kar nekaj časa ne more v cerkev gospod Niko Bric. Konec julija so mu amputirali prste na desni nogi in zelo počasi okrevja. Pogrešamo ga, saj je redno prihajal v našo cerkev in z ženo Dano sta vedno rada pomagala materialno in duhovno. Naj mu blaženi Anton Martin Slomšek izprosi pri Bogu zdravja, da bi lahko kmalu spet prišel med nas!

IVANU V SLOVO - V Viktoriji živimo Slovenci po različnih krajih. Vsakemu je lepo tam, kjer si je postavil dom in kjer so otroci 'gor zrasli'.

V Bulleenu, nedaleč od slovenskega verskega centra v Kewju, živi čez trideset družin, ki jih dobro poznam. Med njimi je tudi tiha, mirna družina Ivana in Tilke Horvat. Njun dom krasi cvetje. In ravno takrat, ko je narava pognala svoje pomladanske lepote, je ugasnila lučka njihovemu najdražjemu sinu Ivanu, ki je imel komaj 28 let.

Kdo more razumeti bolečino staršev, menda samo tisti, ki je že šel skozi takšno preizkušnjo. Vsi, ki imamo otroke, smo bili v mislih z njima v najtežjem času njunega življenja. Ivan je bil lepo vzgojen, prav tako njegova sestra Sonja. Oče Ivan je že vsa leta cerkveni pevec. Ivan mlajši se je izučil za kemika (lekarnarja). Sedem let je tudi igral pri priljubljenem ansamblu Karantanija.

V nedeljo, 3. oktobra, pa smo imeli obisk iz Slovenije. Skupina 31 turistov, ki sta jo vodila tehnični vodja Branko Zrim in duhovni vodja dr. Janez Gril, glavni urednik slovenskega verskega tednika Družina. Ob desetih je bila sveta maša, vodil jo je in pridigal g. dr. Janez Gril. Po maši so imeli gostje kosilo v dvoranici in prijeten klepet z rojaki vse do dveh, ko smo se odpeljali z avtobusom na slovenski piknik, ki ga je organiziral slovenski klub. Tako smo tiste, ki niso prišli k maši, obiskali mi. Tam so se gostje zadržali kratek čas, nato smo se vrnili v Adelaido. V ponedeljek so imeli ogled znamenitosti, v torek pa že odhod za Melbourne. Zelo prijetna in prijazna skupina, še si želimo takšnih. Gospodu dr. Janezu Grilu, uredniku Družine, se lepo zahvaljujemo za Družino, Slomškove podobe in razglednice in za knjigo nedeljskih beril in evangelijev. Hvala za darove in še na svidenje v Avstraliji, tako smo si rekli ob slovesu.

p. Janez

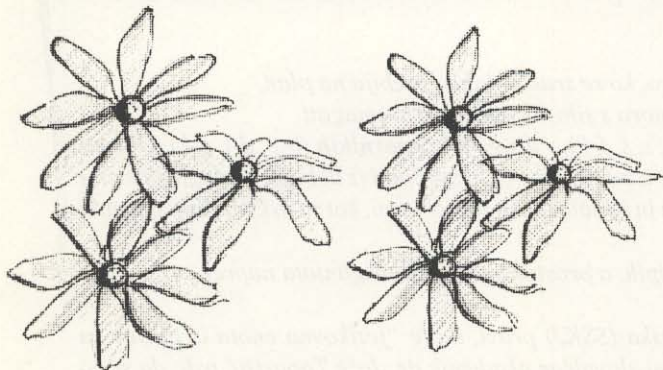
Od Ivana se je poslovilo veliko ljudi, največ je bilo mladih, ki so nosili tudi njegovo krsto. Njegovo truplo je bilo položeno na prijazni del pokopališča v Heilderbergu, med drevesa s katerih mu bodo peli ptički.

Dragi Ivan, za nas še živiš, moral si se samo preseliti iz svojega doma v naš skupni dom. Ostal nam boš v spominu, počivaj v božjem miru. Čas pa gre naprej in z njim moramo naprej tudi mi. Pravijo, da Bog da posebno moč ob trpljenju. Naj jo nakloni tudi mami Tilki, očetu Ivanu in sestri Sonji.

Anica Smrdel, Bulleen, Victoria

OB ROB KNJIGI IVANKE ŠKOF SKOZI OGENJ IN PEPEL – Knjiga opisuje tragiko naših izseljencev, ki so morali zapustiti svoj rojstni kraj zaradi okupatorjevega divjanja in požiganja, iti po svetu ter najti novo življenje pod Južnim križem. Dodajam pa, zgodovinski resnici na ljubo, da je bil ta veliki eksodus iz domovine tudi zaradi komunistične revolucije in bratomorne vojne. Avtorica knjige opisuje med drugim tudi njeno prvo srečanje s patrom Bazilijem. Kot dušni pastir ji je razložil stališče Cerkve glede poroke in krsta otrok. Gospa Škof se ni strinjala z njim kot sama pravi v knjigi: "Razmišljala sem seveda na glas, kar je očeta razkačilo in je nato hitro odvihral iz hiše. Od takrat naprej me je sovražil kolikor je le mogel." Zdi se mi, da je huda obtožba obdolžiti nekoga sovraštva, kjer ni

dokaza, posebej ko gre za duhovnika, ki naj bi bil zgled ljubezni in dobrote. Gospa Škof piše: "Od takrat naprej..." vendar nisem v knjigi zasledil nikake ponovne omembe o 'sovraštvu'. Ki bi podprlo njeno prvotno trditev. Moram reči, da se tudi sam nisem vedno strinjal s patrom Bazilijem in se spominjam vsaj enega primera, ko je odvihral iz sobe, vendar ni bilo govora o kakem sovraštvu, ne z njegove in ne z moje strani. Med

nerazumevanjem in sovraštvom je vendar bistvena razlika. Gospa Škof je lahko prepričana, da jo p. Bazilij ni sovražil, čeprav se ni strinjal z njo. Gotovo je molil zanj in se je spominjal pri sveti maši, kot vseh za katere se je štirideset let tako trudil. Iz podobnih primerov vem, da mu je bilo žal nagle jeze – je bil pač takega značaja. Ko se je tistega usodnega sobotnega večera, 26. julija 1997, v bolnici sv. Vincencija boril za življenje in v hudih bolečinah umiral, je skesano prejel zakramente sv. Cerkve in mu je Bog vse odpustil. Upam, da mu bo tudi Ivanka Škof, če mu še ni, in vsi drugi, ki mislijo, da jim je storil kakšno krivico.

Pa še to, ko že pišem v obrambo patra Bazilija. Naprtli so mu oznako, da se bavi s politiko. Še vedno se od časa do časa kdo obregne ob Misli, ki jih je p. Bazilij urejal 25 let, češ, da so 'politično-verski list'. Vsa 'politika' patra Bazilija je bila v tem, da je odločno odklanjal komunizem, ker ga je smatral za največjo nesrečo za slovenski narod – in je vztrajal na tem, da s komunizmom ni sodelovanja in kompromisa. Bolelo ga je, ko je videl, kako se rdeči agenti in njihovi simpatizerji vrinjajo v vrste izseljencev in društva, ki nasedajo njihovi propagandi, ki nas je razdvajala. Zaradi tega jim je bil trn v peti. Ker za časa njegovega življenja niso uspeli, da bi mu umazali značaj (ko bi se lahko branil), so to poskušali komaj dva tedna

po njegovi smrti, ko je Aleksander Lucu v Nedelu objavil zlonamerno fabriciran članek, češ, da je p. Bazilij takoj po vojni v Avstriji na Koroškem s cerkvenimi krogi sodeloval pri sestavljanju seznama, kateri begunci naj gredo v prekmorske dežele in katere naj izroče komunistom v domovino. Absurdno je že samo pomisliti, da bi p. Bazilij, ki je bil takrat še študent, in cerkveni krogi imeli kaj opraviti pri takem nečednem poslu kot je izročanje beguncev v roke komunistov. In to potem, ko so Angleži 12.000 domobrancev z lažjo, da jih bodo prepeljali v taborišče v Italijo, izročili v roke rdečim krvnikom, in so razen redkih izjem našli smrt brez sodbe v Kočevskem rogu, Teharjah in drugih brezni in jamah v Sloveniji. Med njimi je bil tudi moj starejši brat France.

p. Valerijan

BRONASTO PRIZNANJE STIČIŠČU AVSTRALSKIH SLOVENCEV – Uredništvo portala EON, ki je največji računalniški strežnik v Sloveniji, podeljuje zlata, srebrna in bronasta priznanja stranem na internetu, ki po videzu ali vsebini izstopajo iz povprečja. V seznamu ogleda vrednih strani se je konec julija znašlo tudi Stičišče avstralskih Slovencev, ki so mu podelili bronasto priznanje. Njegovemu uredniku Florjanu Auserju iskreno čestitamo!

Uredništvo Misli

GOSPA MARCELA BOLE iz Melbourne je ob Mednarodnem letu starejših 1999 na SBS radiu dobila priznanje (Certificate of Recognition) za njen prispevek k multikulturni Avstraliji. V imenu uredništva Misli in slovenske skupnosti ji iz srca čestitamo!

Pisma o slovenščini našim rojakom v Avstraliji, XIV.

Mirko Mahnič

Ne zamerite mi neurejenosti, ko dopolnjujem podatke o glasovih.

Samoglasnikom dodajmo še **dvoglasnike** (diftonge), ki jih v govoru nenehno oblikujemo; nastanejo, kadar izgovorimo dva skupaj stoječa samoglasnika kot en zlog (pri čemer se drugi nekoliko pohabi): zdaj (zdai), ravnina (raunina), poslal (poslau). 'Bog te obvaruj' lahko izgovoriš na dva načina (oba sta pravilna): štirizložno, se pravi z diftongom (Bot teobveruj) ali petzložno, se pravi vsak samoglasnik posebej (Bog te obvaruj); ali: njeneoči - njene oči.

Soglasniki nastajajo

ali kadar zračni tok naleti v ustih na delno priporo, ko se zrak še lahko prebija na plan,

ali pa naleti na popolno zaporo, ki jo zračni tok mora s silo, eksplozivno premagati.

V prvem primeru govorimo o **pripornikih** (v, j, z, ž, s, š, f, h), v drugem o **zapornikih** (b-p, d-t, g-k). Obema se pridružijo tako imenovana **zlita glasova** (afrikati): c = t+s, č = t+š in **zvočniki** (z delnimi samoglasniškimi lastnostmi), ki ustvarjajo resonanco v ustih ali v nosu in so zato lahko zlogotvorni, kot so to čisti samoglasniki - gre za glasove l, r, m, n.

Še mnogo reči bi morali tu dodati, zanimivih in lepih, a prostor in čas nas priganjata naprej.

Od glasov stopimo k besedi.

Kaj je beseda? Slovar slovenskega knjižnega jezika (SSKJ) pravi, da je "jezikovna enota iz glasov za označevanje pojmov". Naš najpomembnejši sodobni slovníčar akademik dr. Jože Toporišič trdi, da so to "nerazdružene enote, sestavljene iz glasov" in da so "najmanjše pomensko samostojne enote stavka". Slovníčarji Bajec-Kolarič-Rupel, sestavljalci slovnice 1956 (in že prej 1947) pa menijo, da "jezik ne snuje miselnih enot neposredno z nizanjem glasov, marveč uporablja že narejene glasovne enote, ki jim navadno pravimo besede." Besede so nam "neposredno jezikovno gradivo, že oblikovana glasovna znamenja za določene pomene".

Vključimo tu nekaj podatkov iz zajetnega in zanimivega poglavja o tvorbi besed. Temelj besed je koren, ki predstavlja prvino, iz katere nastajajo vse njemu sorodne besede. Koren je torej ponavadi "pomensko splošen in oblikovno neopredeljen", šele tako imenovane pripone ga pomensko in oblikovno določajo (dar, dar-ilo, dar-ovalec, dar-ovanje, dar-itev, dar-ilen, dar-ežljivost...). Koren + pripona so osnova, stalni del besede, spreminjajo se samo končnice (dar-ilo, daril-a, daril-u...). Pri glagolu ločimo tri osnove: nedoločniško, sedanjiško in velelniško; na te osnove pritikamo obrazila (končnice): kupova-ti, kupuje-mo, kupuj-te. Tako kot pripone obstajajo tudi glasovne skupine na začetku besede - pravimo jim predpone: osnova voz; dovoziti, iz-voziti, po-voziti, pre-voziti, uvoziti, z-voziti... (Slovnica treh, 1956). Besede lahko tudi zlagamo iz dveh ali več besed (zloženke): volkodlak, dolgčas, vbogajme, božjast (iz božja oblast), nepridiprav, nemanič...

Če se hočemo izražati, moramo imeti besede različnih vrst. "Z njimi moramo dojeti tisto, s čimer človek sam z vso stvarnostjo živi: vzporednost stvari v prostoru in zaporednost dogajanja v času." V skladu s tem smo si ustvarili samostalniki in glagol, ki sta "poglavitni vrsti besed, snutek in votek jezikovnega tkiva" (Slovnica 1956). So pa še druge besedne vrste, ki si jih bomo ob poglavitnima samostalnikom in glagolom ogledali.

Še prej opomnimo, da besede zaživijo šele v stiku z drugimi besedami in da razumno govoriti pomeni besede smiselno polagati drugo ob drugo.

Besede imajo različne vsebine, pomene, oblike in naloge. Oblikovno se najbolj očitno ločijo ali po svoji prožnosti, gibljivosti - ali pa otrplosti. Zato govorimo o **pregibnih in nepregibnih besedah oz. besednih vrstah**. (Pripomniti pa velja, da to ostro ločevanje "pravzaprav jeziku silo dela in ga vzdržuje samo tradicija". (Slovnica 1956)

Prihodnjič si bomo ogledali pregibne in nepregibne besedne vrste. Prebirajte s pozornostjo in veseljem - slovnica ni težka.

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT
 PRAZNUJMO!
 1975 25 1999
 LET'S CELEBRATE!
 SLOVENIAN YOUTH CONCERT

p. Metod Ogorevc

"Let's celebrate!" Tako je vzkliknila mladinska skupina v Verskem in kulturnem središču Kew, ko jo je odbor za pripravo jubilejnega mladinskega koncerta vprašal, kakšen naslov bi mu nadela.

Praznovati pomeni veseliti se, spominjati se. Pomeni ustaviti se za nekaj časa in uživati v sedanjem trenutku, da bi si napolnili dušo in srce za prihodnost.

Ideja o povezovanju slovenske mladine in ohranjanju slovenske kulture prek teh koncertov je sijajna. Pred petindvajsetimi leti je pater Stanko Zemljak, organizator prvega mladinskega koncerta, zapisal v Mislih: "Prav bi bilo, da bi se mladi iz raznih naših naselbin bolj povezali med seboj ter se spoznali, obenem pa eden drugemu pokazali, kaj znate. Da bi vam kaj takega omogočili v bližnji bodočnosti, se je naš verski center v Kew namenil organizirati KONCERT SLOVENSKIH MLADINSKIH ORKESTROV IN PEVSKIH SKUPIN. Ker ste večina članov teh glasbenih skupin študentje, smo za koncertni večer izbrali datum 13. december 1975, ko so vsi izpiti po šolah že za vami. Koncert bo velika atrakcija za slovensko mladino in vzpodbuda k sodelovanju pri ohranitvi slovenske tradicije."

Na pragu tretjega tisočletja smo se ob srebrnem jubileju mladinskih koncertov veselili vsega, kar so ta druženja prinesla mladim in starejšim avstralskim Slovencem. Mnogim so ostala dragocen spomin na slovensko dediščino – doto iz katere gradijo avstralsko večnarodnostno kulturo.

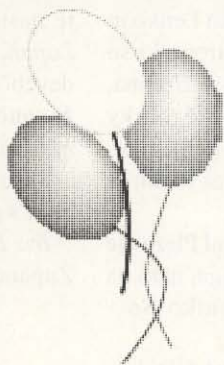
Tudi danes veliko mladih želi nastopiti na teh letnih srečanjih, vendar število upada. Zato so dobrodošli tudi tisti, ki jih po letih ne moremo šteti med 'mladino', vendar si vseeno želijo pokazati svoje talente. Da bi koncerti v organizaciji slovenskih verskih in kulturnih središč še

naprej služili povezovanju, izmenjavi, slovenski kulturi in tradiciji, bomo v prihodnosti 'uradno' odprli vrata vsem starostnim skupinam Slovencev, srečanja pa še naprej preprosto imenovali 'mladinski koncert'.

Tako sem zapisal v programu 25. mladinskega koncerta, ki je bil v dvorani na slovenskem društvu Planica, udeležilo pa se ga je blizu petsto ljudi. Uradni gostje so bili: Hon. Cameron Bordman, član parlamenta Victorije; g. Marko Polajžer s slovenske ambasade v Canberri; Ms Loreto Davey, županja City of Boroondara z možem Michaelom; Fr John Raccanello, koordinator izseljeniških kaplanov za Melbourne in Geelong; p. Valerijan Jenko in p. Filip Rupnik iz Sydneyja; predstavniki slovenskih društev in organizacij; učiteljice različnih šol; sponzorji in predstavniki medijev. Nekateri so se pisno opravičili in sporočili pozdrave (g. Miša Lajovic, nekdanji senator; g. Alfred Brežnik, častni generalni konzul za Vic in NSW; ga. Mariza Ličan, urednica slovenskega programa na SBS, Sydney).

Program se je začel pri zaprti zavesi s slovensko in avstralsko himno, ki ju je zapela *Wendy Cestnik* (kasneje v programu je nastopila še s pesmima *Bela snežinka in Star Vicino*) ob spremljavi *Katarine Vrisk* in z mojim pozdravom vsem, ki so prišli iz Sydneyja, Adelaide, Canberre, Morwella, Geelonga in različnih delov Melbourne. Po koncertu sem izvedel, da smo imeli predstavnike celo iz Darwina.

Napovedovalca sta bila *Evelyn Kojc*, ki je brala slovensko in *Tony Lenko* v angleščini. *Marcela Bole* je prebrala svojo pesem *Mladinski koncert, srebrni*

jubilej. Nato je vokalna skupina *Fistričevih* (Simon, Michelle, Leah in Melissa), *Proteus Anguinus*, zapela pesem **People, Get Ready.** Pripravil jih je *Lenti Lenko*. Sledila je deklamacija *Melisse Bratina*, ki je prebrala pesem ki jo je spesnil njen stari ata, Lojze Jerič, **Mladinski koncert 1999.**

Zavesa se je odprla in nastopili so nekateri člani prvega mladinskega zbora *Glasniki*: Sonja Benčič, Anita Fistrič, Eda Marino, Irena McBean, Helen Trinick, Mary Žele, Silvia Žele, Ivan Koroša in Andrej Plesničar. Vodila in spremljala na klavir jih je *Katarina Vrisk*. Zapeli so pesem **Molitev sv. Frančiška, O moj Bog, dopusti mi.**

Na odru je bilo veliko kolo časa z letnicami in kraji, kjer so bili posamezni koncerti. Najprej so ga zavrteli Glasniki, potem pa med programom izmenično še nastopajoči iz Melbourne, Sydneyja, Adelaide in Canberre. Poleg Glasnikov in kolesa časa je spomine na preteklost pomagal obujati tudi videofilm, sestavljen iz posnetkov in fotografij posameznih koncertov preteklih let, ki smo ga gledali v trminutnih enotah.

Glasnikom je sledil nastop *otrok Slomškove šole* iz Kewja z venčkom plesov. Naučili sta jih Tilka Lenko in Lidija Lapuh, spremljal pa Lenti Lenko. Otroci, ki so (naj bi) nastopili, so bili: Matthew in Melissa Bratina, Kirsten in Alexandra Crawford, Melissa Fistrič, Nicky in Daniel Gregorič, Christopher in Natalie MacGregor, Natalija Postružin, Andrej Thompson, Jessica Urdih in Frances Vogrin.

Steven Rožanc iz Sydneyja je na klavir zaigral **Plezanje** in **Koncert za klavir št. 1** P.I. Tchaikovskega, nato pa *Adrian Butinar* iz Melbourne na harmoniko **So mam'ca mi d'jali** in **V dolini tihi.**

Duet *Anita Polajzer* in *Marjeta Ponikvar* iz Adelaide sta ob klavirski spremljavi *Tomaža Ponikvarja* zapeli pesem **Vrtnica** nato pa ob posneti glasbi še pesem **Nisem važna.**

Davor Pavlin-Premrl, prav tako iz Adelaide, je ob spremljavi *Katarine Vrisk* na violo zaigral **Polko starega očeta** in **Poljsko skladbo.** Sledili sta deklamaciji pesmi *Danice Petrič* iz Sydneyja, ki ju je tudi sama prebrala, **Življenje ni dalo** in **Talisman.** *Adrijana Kustec* in *Rebecca Taylor* iz Sydneyja sta ob posneti glasbi zaplesali **Livin La Vita Loca.** *Tomaž Ponikvar* iz Adelaide je nastopal že na več mladinskih koncertih. Tokrat je na klavir zaigral skladbo **Sonata v**

mesečini.

Ansambel *The Big Bang Theory* iz Sydneyja: Robert Fisher, Damijan Nemeš, Martin Danev in Lilijan Danev so se povezali za nastope na mladinskih koncertih. Tokrat so se pripravili s pesmima **Stand by me** in **American Pie**, nato pa še **More than Words** in **No point to look for love.**

Po odmoru je nastopil ansambel *Karantanija* iz Melbourne: David in Joe Jakša, Lenti Lenko, Frank Petelin in Eddy Zupan. Zapeli in zaigrali so skladbe **Pastirček**, **Dobrodošli na Bledu** in **Karantanska polka.** Zadnja je bila posvečena pokojnemu prijatelju in nekdanjemu članu ansambla Ivanu Horvatu mlajšemu. Mladinska folklorna skupina *Iskra* iz Melbourne: Lojzek Červek, Melissa Bratina, Adrian Butinar, Iris Dietner, Leah Fistrič, Melissa Fistrič, Michelle Fistrič, Simon Fistrič, Chrissy Mesarič, Anton Smrdel, Paula Smrdel in Sabina Vogrin je zaplesala **Venček slovenskih plesov.**

Sledil je nastop *Davorja Pavlina-Premrla* iz Adelaide. Na klarinet nam je zaigral Mazasovo **Etudo v B molu**, nato pa je *Tanya Andrejas* iz Sydneyja zaigrala **Nut Rocker** Kima Fowleya.

Folklorna skupina *Prvi rej* iz Canberre: Josephine and Joshua Bole, Michael Ellis, Anton, Barbara, John, Renee, Sonja in Veronika Falež, Martin Osolnik, Simona Sečkar, je nastopila s koroškimi in gorenjskimi plesi. *Lidija Lapuh*, ki je tokrat na mladinskem koncertu nastopila že devetlet, je zapela pesem Antona Martina Slomška **Glejte, že sonce zahaja**, potem pa še **Ti si ta luč sveta.** *Christina Mesarič* je nastopila s klavirsko skladbo **Nokturno.**

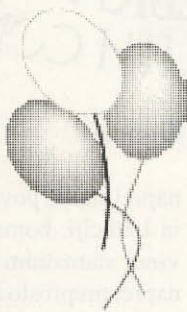
S harmoniko in klarinetom sta nastopila *Erik* in *David Toni* s pesmima **Rozamunda** in **Na Golici.**

Iris Dietner je deklamirala Prešernove **Magistrale** in *Župančičev Slap*, ki je prešel v vrhunec, finale koncerta.

Leah Fistrič je zaplesala simbolični ples **V slapu veselja** in med plesom obrnila kolo časa, ki se je spremenilo v velik opal čudovito pisanih barv. Napovedovalca sta brala:

“V slapu veselja so zbrane kapljice sreče. Kot zlata nit se vijejo skozi naša življenja, skozi bisere, med kristali veselja in solze sreče... Veliko ljudi je prišlo v Avstralijo osamljenih, žalostnih.

A sonce svobode je dalo luč in moč za nadaljevanje poti. Postali smo del te vezi, ki veže edinstveno multikulturno avstralsko skupnost, bogato, različno in ponosno. Skupnost, kot dragocen kamen, skrit v srcu Avstralije. Del tega kamna smo, del avstralskega opala, ki blesti v

mavričnih barvah kulturnih vezi. Naj stopimo pogumno v novo tisočletje v veri in upanju na dobro in mir v svetu.”

Simon in Michelle Fistrič, Lidija Lapuh, Helen Trinnick in Michael Vogrinec so nato pod vodstvom Katarine Vrisk in ob spremljavi Lentija Lenko zapeli pesem Ivana Hudnika, **Novo upanje**, nato pa še **Imejmo se radi**. Pri drugi pesmi so skozi opal, ki je nastal iz kolesa časa, pristopili otroci šol slovenskega dopolnilnega pouka: Slomškove šole, šole na Slovenskem društvu v Eltamu in na Planici. To je bil čudovit zaključek 25. mladinskega koncerta.

Sledila je še moja zahvala vsem nastajajočim; vsem, ki so jih opogumljali in jim pomagali; vsem, ki so pripravljali koncert. Vsi, ki so na različne načine pomagali na koncertu, so ob srebrnem jubileju dobili priznanja, s šopkom rož pa smo se še posebej zahvalili Katarini Vrisk, ki je vodila prireditev ter *Dragi Gelt* in Aniti Fistrič, ki sta nosili glavno težo odgovornosti za izpeljavo koncerta. Oderski vodja Andrej Fistrič je bil presenečen nad disciplino nastopajočih za odrom. “Zaslužijo pohvalo!” Zadovoljni obrazi nastopajočih in gledalcev so pokazali, da je bil koncert dobro pripravljen in lepo izpeljan. Bogu hvala in vsem, ki so mu pomagali!

Pred in po koncertu si je bilo mogoče pred dvorano ogledati razstavo, ki sta jo postavila Lucija in Štefan Srnec, v kuhinji pa naročiti večerjo, ki so jo pripravile pridne gospodinje z društva Planica. Po koncertu je vse do polnoči za ples igral ansambel **Slovenija Sound**.

V nedeljo, ki je bila dan pred praznikom sv. Frančiška Asiškega in zato Frančiškova nedelja, je bila ob desetih sv. maša za vse udeležence koncerta. Dve pesmi so zapeli mladi, ostale pa naš mešani pevski zbor. Mladi so sodelovali še z branjem beril in prošenj. Pri darovanju so prinesli kruh iz Sydneyja, vino iz Adelaide, svečo iz Canberre in cvetje iz Geelonga. Nekaj posebnega je bil tudi peti očenaš, spremljan z gestami nekaj melbournskih deklet, ki so stale v obliki križa pred oltarjem. Ob meni sta somaševala p. Valerijan in p. Filip iz Sydneyja. Celotno srečanje mladinskega koncerta smo zaključili v dvorani s kosilom in poslavljanjem od gostov iz drugih krajev.

V letu 2000 pa bi za mladinski koncert radi obiskali Adelaide in tamkajšnjo slovensko skupnost. To je bilo slišati že na koncu mladinskega koncerta v soboto in ob poslavljanju v nedeljo. Se že veselimo!

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT PRAZNUJMO! 1975 25 1999 LET'S CELEBRATE! SLOVENIAN YOUTH CONCERT

Melbourne 2. oktobra 1999 ob 4.30 popoldne, Slovensko društvo Planica, Springvale, 11 Soden Road Bangholme.

Slovesna mladinska maša v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda, Kew, v nedeljo, 3. oktobra 1999 ob 10.00uri.

1975 MELBOURNE

Slovenec sem, Slovenec sem, tako je mati d'jala

1976 SYDNEY

Slovenska mat' me je rodila ... slovenske pesmi pevala

1977 CANBERRA

V srcu jo nosimo

1978 MELBOURNE

Koncert '78

1979 MELBOURNE

Leto otroka (Koncert '79)

1980 MELBOURNE

Beseda materina dota dragocena

1981 MELBOURNE

Zapojmo bratje

1982 MELBOURNE

Vesela pesem naj doni!

1983 MELBOURNE

Naša pesem naj živi!

1984 SYDNEY

Pesem nas združuje

1985 ADELAIDE

Slovenska pesem iz roda v rod

1986 CANBERRA

Naša pesem naj živi!

1987 MELBOURNE

Poslušaj s srcem

1988 WOLLONGONG

Naša lipa naj cveti

1989 ADELAIDE

Vedi, da si slovenskega naroda dedič!

1990 SYDNEY

Slovensko srce bije v prsih mi!

1991 CANBERRA

Ko korenin se zavemo

1992 MELBOURNE

Pod svobodnim soncem

1993 SYDNEY

Spomin, ki opominja - Reminiscing

1994 ADELAIDE

Slovenec biti ni drugega kakor slovensko misliti, slovensko govoriti in peti

1995 SYDNEY

Most ljubezni -

Bridge of Love

1996 MELBOURNE

Korajža velja

1997 SYDNEY

Podajmo si roke

1998 CANBERRA

Kultura nas druží

1999 MELBOURNE

Praznujmo! -

Let's celebrate!

Hrbtina stran vstopnice za mladinski koncert s seznamom vseh dosedanjih slovenskih mladinskih koncertov in njihovimi naslovi

SOLOSKOPRAVNICKON-
PRAZNUJMO!
25
LET'S CELEBRATE
SLOVENIAN YOUTH CONCERT

25
LET'S CELEBRATE
PRAZNUJMO!

2
3
1

01 68.

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Zdaj ima, šomašter, ki tepe zavoljo uboge pesmice o jagnjetu! Gotovo ne bo nikoli več položil palice nanj. Zares ni napak takole prelivati kri! Kakšen uspeh! Vsem se smili. Celo sestri Neži je gotovo že stokrat žal, da ni potegnila z njim, ko ju je učitelj pobaral o skupnem učenju.

Doma je bil Tonček o vsem dogodku previdno tiho. Bog si ga vedi, če bi oče ne uganil njegove zvijače. Saj ga predobro pozna, svojega sina, koliko jih ima za ušesom.

Tudi Neža je bila tiho. Ni hotela spraviti na beli dan zgodbe, pri kateri jih je sama pred bratom dobila z učiteljevo palico.

SMRT NA VRATA POTRKLJA: LJUBI TONČEK, SI DOMA?

Dopoldne so stiški šolarji čakali na veroučno uro. Vendar se gospod katehet ni hotel zlepa prikazati pred razredom. Je bil pač učitelj verouka sam župnik Primož Ribnikar in so ga verjetno zadržali nujni dušnopastirski opravki.

Da otroci medtem niso mirovali, je razumljivo. Toliko časa so kričali, po samostanskem hodniku, da jih je oni sitni in brkati davkar nagnal.

»Že dvakrat sem se spravil k računu, pa ga ne morem in ne morem sešteti. Ne boste izginili izpred davkarije, kričaći!« se je drl na pragu.

Na prosto jih ni mogel spraviti. Rajši so se pognali izpred vrat v urade na zadnji konec hodnika in tam nadaljevali svoje glasne igre.

»Pojdimo se lovit!« je predlagal Pintarčkov Tonček.

Riše: Zorka Černjak

»Naka! Skrivalnice,« mu je ugovarjal Srakarjev Tine. Gotovo bi se razdelili v dva tabora – kakor navadno – in si skočil v lase. Da ni tisti trenutek zavpil Sajetov Jože z Ivančne gorice: »Jaz sem razbojnik, vi pa biriči! Le dajte me, reve!«

Dečki so se spogledali. Kaj ga ne bi ujeli, saj je hodnik na koncu vendar zaprt – torej ne more nikamor. Vsak izmed njih je bil pripravljen staviti glavo, da njihove skupine ne bo prebil. Zato so vsi skupaj čakali in gledali za Jožetom, ki je stekel do konca.

Tam v kotu ob steni je stala stara spovednica. Bog si ga vedi, kdaj je poslednji skesani grešnik klečal v njej. Najbrž so jo prenesli sem po izgonu belih menihov. Ali pa so jo že ti mnogo prej spravili v kot na hodnik, kjer naj nerabna konča svoje naloge.

Tako ali tako, spovednica je stala na koncu hodnika. Krasno, staro rezljano delo, a že vse luknjičavo od požrešnih črvov. Prah se je debelo nabiral na njej in pajki so v njenih kotih nemoteno predli mreže ter lovili neumne muhe v svoje zanke.

Semkaj se je spravil Sajetov Jože. Dober plezalec je bil, saj je tistikrat, ko so se šli za stavo, prvi priplezal na lipo za samostanskim obzidjem. Tudi zdaj je bil hitro na vegasti spovednici. Prijel se je za rezljane nastavke ob strani, poiskal z nogo linico v steni ter si pomagal navzgor. Trhli okras zgornjega roba mu je ostal v roki in deček ga je zagnal proti gručī sošolcev. To je menda veljalo za vojno napoved, kajti sošolci so divje zakričali ter pritisnili za njim.

»Ne bo nam ušel, ko nima kam,« je kričal tudi Tonček

in skočil za ostalimi, dasi je bil najmanjši.

A prišli so prepozno, kajti Jože je bil že na spovednici. Dolgi Pavle, ki je prvi pritekel do sošolca, ga je zagrabil za peto. A dobil je tako po glavi, da je skoraj prenehal z napadom.

Jože je zmagoslavno stal na spovednici in se smejal. »Le eden naj se mi približa, pa bo dobil po buči, kot jo je Pavle,« je kričal, da je šlo skozi ušesa.

»Čakaj, čakaj, poderemo te, da boš z vsem skupaj odletel na tla,« se je drl Miha.

Vsa skupina razgretih glav – in med stiški šolarji so bili nekateri že celi hlapci – se je spravila okrog 'trdnjave', ki je bila precej težka, toda od starosti vegasta: spodaj z zadnjim robom tik zidu, zgoraj za celo ped nagnjena, dasi je bila njena prednja stran podložena. Pošteno so jo zamajale deške roke.

»Doli, takoj doli, ali pa te prekucnemo!« je vpil Tonček in se z ramo upiral ob stranico. Ko bi bili vsi taki komarji, bi se Jože gotovo smejal. Vendar mu je postalo zaradi drugih galjotov skoraj žal, da je zlezal sem gori in tako sam skočil v past. Navsezadnje ga bodo zares prisilili v predajo...

Poleg tega je zopet pristopil dolgi Pavle. Hotel je razbojniku poplačati brco v glavo. Znova je skušal seči po njegovi nogi. Istočasno je tudi z druge strani napadalo nekaj dečkov. Tako je moral Jože skakati z desne na levo in z leve na desno, če se je hotel ubraniti. Spovednica pa se je s tem še bolj zamajala...

Resk! je končno pod Jožetovimi nogami prasnila črviva deska in zgrmela na gospodov sedež, da se je prah visoko zakadil. Fant je zakrilil z rokami, klecnil za desko v odprtino, a se zadnji trenutek ujel za steno in zastavil nogo na rob.

V istem trenutku se je spovednica nagnila. Podlogo njene prednje strani – brez nje bi stala še bolj ob zidu – je sunek spodmaknil. Deške roke pa zagnane teže niso mogle več zadržati.

»Proč, proč!« je zavpil dolgi Pavle in prvi odskočil. Tudi ostali so skočili od podirajoče se spovednice. Le Klančarjev Lojzek, ki je napadal v sredi, ni utegnil pravočasno odnesti peta. Jože je skočil preko njegove

glave in telebnil po hodniku, Lojzka pa je med presunljivim krikom pokrila lesena teža. Visoko pod oboke se je zaprašila trhlina...

Tudi iz deških grl se je med hreščanjem podirajoče se spovednice izvil krik groze. Nato je vse utihnilo. Bilo je spet kakor nekoč, ko so se po hodniku premikale resne meniške postave...

Pritekla so dekleta in prestrašeno strmela v razvaline izpod katerih je gledala krčevito stisnjena Lojzkova roka. Tako so buljili vsi, dokler ni zavpil Pavel, ki je prvi prišel k sebi: »Kaj zijamo? Pomagajte!«

Takoj so se spravili na delo. Pa je šlo teže kot na tla. Že so dvignili spovednico za ped visoko, a so jo zopet spustili na nesrečnega sošolca, ki je nemo ležal pod njo. Težko bi kaj napravili, da ni prihitel tisti trenutek po hodniku gospod katehet.

»Hoj, otroci, brž semkaj! Bi morali že zdavnaj začeti z veroukom,« se je smejal od daleč in mahal s klobukom. Nato je opazil, da nekaj ni v redu. Takoj je bil pri skupini.

»Križ božji! Kaj je vendar?«

»Lojz...« je povedala ena izmed deklic.

Nato so vsi skupaj prijeli za trhle rezljane robove, dvignili spovednico na njeno staro mesto in jo podložili. Lojzek je negibno obležal na tleh. Krvav madež ob njegovih ustih na podu ni bil ravno velik, vendar so vsi med pritajenim vzklikom prestrašeno

zrli vanj. In ta pogled široko razprtih Lojzkovih oči... Moj Bog, kdo ga bo še kdaj pozabil!

Gospod Primož je pokleknil k dečku in ga pregledal.

»Prsni koš mu je stisnilo. Tudi je moral z glavo s silo zadeti ob tla... Nesrečni Lojzek!«

Poslušal je, če še diha. Vsi sošolci so zadrževali sapo, da bi gospod vendarle ne preslišal Lojzkove. Toda katehetov obraz je bil na moč resen.

Gospod Primož je segel z roko do Lojzkove glave in mu zatisnil razprte oči. Blagoslovil ga je ter pokrižal na čelo, usta in prsi.

»Molimo!«

Pretrgano so zmolili očenaš, nato so Lojzka odnesli. Hodnik je objel skrivnostni mir, le muhe so pribrenčale od okna in sedle ob krvavi sledi na kamenitem tlaku...

Se nadaljuje

SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI

MARIJA KMETOVA

13

Zatekel se je k Bogu za pomoč in luč, počasi je stopal po kamenitih potih in kakor so se dvigali škrančki z zemlje v višave, tako so šle njegove misli od pozemskega življenja proti nebu. Premislil je in narekoval nekemu bratu:

»To je življenje po svetem evangeliju, ki ga nas je učil naš Gospod Jezus Kristus:

Če kdo meni, da ga je poklical Bog in ga privedel v našo družbo, da bi živel kakor mi, tedaj ga lepo sprejmite. Če se je trdno odločil, da hoče živeti naše življenje, tedaj pazite, da se ne boste vmešavali v njegove posvetne zadeve. A on naj prodaja vse svoje premoženje in naj ga razdeli med reveže.

Bratje naj nosijo le kratko haljo in za pas vrv in hlače. Obleke naj bodo revne, krpajo jih naj z vrečevino in drugimi zaplatami.

Če so bratje kje v službi ali pomagajo pri delu, tedaj ne smejo biti v dotičnih hišah kaj višjega. Majhni naj bodo in podložni vsem, ki so v isti hiši.

Oni bratje, ki so se česa naučili, naj delajo in izvršujejo rokodelstvo, ki so ga vešči, če to ne škoduje njihovim dušam in če ga morejo pošteno izvrševati. Za svoje delo smejo sprejeti vse, kar je potrebno za njihovo življenje, le denarja ne smejo vzeti. In kadar je sila, naj gredo prosit kakor drugi reveži.«

Še je dodal:

»Rekel sem, da bodite majhni, manjši od vseh drugih. Zatorej se imenujte minores, minoriti, to je manjvredni bratje. Zakaj, če boste ponižni, boste premagali svet in meso v sebi. Veliki in viteški bodite le v službi Gospodovi.«

7. NA POTI K PAPEŽU

»Preden pa se odpravimo v Rim,« je dejal Frančišek tovarišem, »si izberimo nekoga, ki nas bo vodil in mu bomo vsi pokorni.«

In so si izbrali Bernarda da Quintavalle.

Začudeno so se ozirali ljudje v družbo dvanajsterih, ki je stopala po prašnih potih in jim je bila obleka tako siromašna in oguljena in vsa zakrpana. Bose noge so se zadevale ob ostre kamenčke in so bile pokrite s prahom in vse opraskane. Poslednji in najslabotnejši in najneznatnejši je bil Frančišek. Spominjal se je svoje prve poti v Rim in je pravil bratom o njej in tudi o gobavcu in beračih jim je pripovedoval.

Bilo je poleti. Ozračje je bilo suho, da je drhtelo nad žitom in migljalo in kakor bi šustelo v vročini. Škrančki so se skrivali v senčnih kotičkih bilja, škržati so pa škržetali vso pot in se pogovarjali z oljkami in trtjem, kako je lepo, če je vroče. Murve so se držale z listjem vinske trte za roke in pajki so prežali na kobilice. Rumene, modre in bele rože so bolj in bolj silile v sence trav, le mak se je smejal ves rdeč na rumenih hribčkih in gledal mravlje, ki so prav leno čakale pri luknjicah. Sivkastomodro nebo pa ni govorilo z oblaki in je resno držalo sonce v rokah.

Frančiška je skrbelo, kako bo v Rimu. Zato mu je dobro delo, da je imel Bernard vso pažnjo za pot v oskrbi. Bratje so mislili na Boga, opazovali prirodne lepote, peli so, čeprav so bili trudni in lačni, in so prenočevali brez strehe. In dobre volje so dospeli v Rim in se strnili krog Frančiška, preden so stopili v mesto.

Frančišku je vedno burneje utripalo srce, kakor otroku so se mu proseče in vdano zazrle oči v nebo in je dejal:

»Ljubi moji bratje, zaupajmo v Boga, druge pomoči nimamo. Brez sredstev zemeljskih smo, bosí in prašni, tujci v velikem mestu. Pripravite se. Na Očeta iz nebes se zanesimo in nase. Trdni bodite, močni, neustrašni, pa bodi karkoli. Glejte, zdelo se mi je, da vidim drevo, visoko, visoko drevo, in ga gledam in rastem, rastem z njim, da se zlahka dotaknem najvišjih vej in mi drevo samo od sebe ponuja najvišje vejice. Tako upam, da nas bo prijazno sprejel najvišji na zemlji, papež v Rimu, in nas bo poslušal. Kristusovi vojščaki smo. Njegova beseda nam je orožje, ljubezen do Njega – trdnjava, ki je ni moči zavzeti. Z božjo pomočjo – dalje!« Vsakega je še posebej prekrizal, ko so stopili med hiše.

»O papežu nam kaj povej, oče,« so ga zaprosili bratje.

»Inocenc III.«, je povzel Frančišek, »je mogočen, resen, trezen in svet mož. Dvanajsto leto vlada, neprestano deluje za izčiščenje Cerkve in celo posvetna oblastva so mu pokorna. Kralj Peter Aragonski je sprejel svojo krono iz njegovih rok, Janez z Angleškega, oni, ki je bil brez dežele, je došel do svoje pravice po njem in se je izjavil, da mu je podložen. Vsa naša domovina je zavzeta zanj, celo cesar sam ga sluša. Velike darove mu je dal Gospod, neomajna je volja papeževa, duh mu je jasen in vseobsežen. Strog je in sovraži vsako zlo. Upajmo, da nas razume, ki tudi ne maramo zla in prosimo, da bi ga smeli pokončavati in zasejati namesto njega ljubezen do Boga in bližnjega v lačne duše.«

Z zasmehljivimi pogledi so merili rimski meščani asiške bosjake, ko so šli tako ponižno, pa umazani in prašni mimo njih.

»Romarji so,« je pripomnil nekdo.

»Spokorniki,« je dejal drugi. »A kje imajo križ in bandera in jermena za bičanje?«

»Drhal,« je menil tretji zaničljivo, »več in več jih prihaja v naše mesto, da že človek ne ve, je li v velikem mestu ali med capini. Kaj delajo oblastva, da je že vsakomur dovoljen vstop v Rim?«

»Glejte jih,« je povzel nekdo, »capljajo kakor izgubljene ovčice; boste videli, da se bo kmalu oglasil kdo izmed njih in nam bral levite.«

»Naj le poskusijo!« je menil drugi. »Pri zdravi pameti

niso, pa bi nas poučevali?«

»Tja naj gredo, tja,« je dejal prvi, »duhovščino naj posvare! S posvetnostjo se ukvarja, se zapleta v tožbe in misli na kralje in kraljestva in ji peša vera, da se že vsa Cerkev maje in ječi v razpokah.«

»Ne boj se,« je pripomnil drugi. »Inocenc drži trdno za vajeti! Vse se trese pred njim!«

Frančišek in njegovi bratje niso nič slišali, omamljal jih je vrvež cesta in množica stavb in so šli naravnost proti cerkvi sv. Petra, kjer so se poklonili velikemu ribiču duš.

Ko so odšli iz cerkve, je dejal Frančišek:

»Glejte, ali prav vidim? Naš škof nam prihaja nasproti!«

»Francesco!« je v istem hipu dejal asiški škof. »Kako da te vidim s tvojim spremstvom v Rimu? Kaj hočeš? Ali menite ostati zdaj v večnem mestu?«

»Gospod škof,« je odvrnil Frančišek, ko so bili vsi po vrsti poljubili škofu roko, »k papežu bi rad!«

»In nič drugega?« je vzkliknil škof in se nasmehnil. »Vidim, kako malo poznaš Rim in tukajšnje razmere in pota, ki vodijo do papeža. To je nemogoče, Francesco mio!«

»A jaz ne pojdem prej odtod, dokler ne govorim s papežem,« je mirno odvrnil Frančišek in se zagledal v papeževo palačo, kakor bi iskal vrata, da bi brž prišel vanjo.

»Ah, Francesco,« je dejal škof in ga potrepal po rami. »Kako si mi neugnan in otroški! Da te ne bi tako poznal! Pa te tako do dna poznam in zato te imam rad in bom vse poskusil, da prideš do svetega Očeta. A kaj želiš pravzaprav od njega?«

»Sveto Cerkev moram popraviti, mi je naročil Kristus. Pa kako bi jo, če nimam tudi dovoljenja od njega, ki je namestnik Kristusov na zemlji? Samo to bi rad.«

»Potem te priporočim pri kardinalu Janezu da San Paolo, ki je moj prijatelj in ima veliko besedo na papeževem dvoru. Toda tvoji bratje, kam pojdejo ta čas?«

Frančišek se je nasmehnil in ljubeznivo pogledal vsakega izmed njih:

»Od hiše do hiše pojdejo; pomagali bodo, kjerkoli bi jih potrebovali: cepili bodo drva, hodili na trg, donašali vodo, prenašali zavoje in zaboje... Saj smo vsega vajeni in vse storimo iz ljubezni do nebeškega Očeta.«

Škof jih je nemo zrl in v duhu občudoval globoko vero Frančiškovo in še večjo ljubezen do ubošva.

In je bilo res tako, kakor je dejal Frančišek.

Se nadaljuje

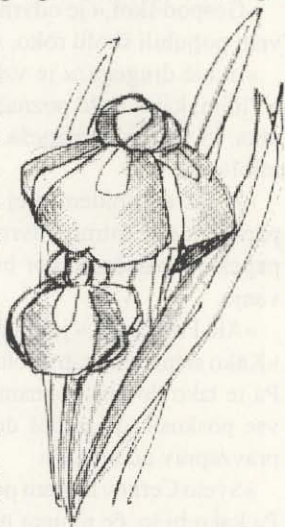

izpod triglava

PISMI S TRŽAŠKEGA, JUNIJ - Lepe pozdrave iz mojih domačih krajev! Nahajam se tukaj, da skrbim za ostarelega in bolnega strica. Imela sem priložnost, da sem bila navzoča v dvorani Združene kraške banke na Opčinah ob predstavitvi knjige spominskih črtic Draga Štoka Po prehojeni poti. Knjigo je predstavil Saša Martelanc, nekaj odlomkov iz knjige pa je tako dobro prebral Livij Valenčič, da bi lahko prebral celo knjigo. Za ta lep večer gre zahvala društvu Finžgarjev dom iz Opčin.

Spoznala sem gospoda Pregarca, ki je obiskal Avstralijo po smrti našega nepozabnega patra Bazilija. S ponosom sem osebno spoznala znanega profesorja Vinka Beličiča, kateremu bi se pred leti bala reči 'dober dan', kaj šele govoriti z njim. Profesorji so nas učili spoštovanja do profesorjev in ljudi. Tukaj sem spet srečala tudi gospo in gospoda Artač, ki sem ju spoznala na romanju h Gospe Sveti na Koroškem. Bilo nas je deset avtobusov iz naših vasi tu na tržaškem. Naš avtobus sta vodila naš priljubljeni gospod Pohajač in gospa Dolenc. Maša (v namen za redovne in duhovne poklice) je bila v tej veliki, prekrasni cerkvi. Zadonela je slovenska Marijina pesem Lepa si, lepa, roža Marija. Res lepo občutje.

Kot je Drago Štoka doživel in napisal, zelo težko se je bilo šolati v tistih časih, ker družina ni zmogla. Isto se je zgodilo meni, ko sem morala v času mature nižje srednje šole (gimnazije) leta 1952 odstopiti. Čeprav se mi takrat ni zdelo, sem se v teh osmih letih šolanja naučila več,

kot se nekateri zdaj v višjih šolah. Srečni smo bili (v nesreči) po vojski, da so k nam prihajali odlični profesorji iz krajev prek meje. Ti so nam vtisnili v 'pamet' kako se uči, spoštuje in živi. Spoštovali smo našega ravnatelja Martina Jevnikarja (joj, če se je zgodilo, da si bil poslan do njega!).

V tem času (junij) smo tudi v Banah praznovali dan sv. Florijana, našega patrona. Cerkev, ki je bila posvečena že 4. maja 1735, ponuja vaščanom upanje in prostor za snidenje. Skupaj z župnikom Štubeljcem in gospodom Pohajačem je bil naš glavni gost prijazen in priljubljeni škof Evgenij Revaniani. Maševal je po slovensko in nas kasneje tudi osebno postregel s kruhom in pršutom.

SEPTEMBER - Želim vam sporočiti žalostno novico, da smo 27. 9. 99 izgubili šolnika, pesnika, priljubljenega vernega moža Vinka Beličiča. Spominjam se ga še iz gimnazijskih let. Osebno sva se spoznala na openskem tramvaju, ko je profesor parkrat na teden šel v slovensko knjižnico v Via S. Francesco ali na radijsko postajo RAI, jaz pa po opravkih za bolnega strica. Pogovarjala sva se o vsem, najbolj naju je povezovala ljubezen do domačega kraja. Strinjala sva se, da je spomin na dom najdražji, ni važno koliko let si v zamejstvu, rojstni kraj ti je vedno vtisnjen v duši. Zadnjič sva se srečala na krasen sončen dan, voščil mi je srečno pot v Avstralijo in spet se je spomnil rojstnih krajev in prelepega petja ptic. Zelo ga bomo pogrešali. Večna luč naj mu sveti.

Srečna sem tudi bila, ker sem imela priložnost biti v Mariboru ob času posvetitve našega svetnika Antona Martina Slomška. Gospod Dušan Jakomin, škedenjski duhovnik, nam je obljubil, da bo v Mariboru lepo vreme, tudi če bo kazalo drugače. Res smo imeli krasen dan. Zbrala se je velika množica ljudi (tudi iz Avstralije), prepevali smo lepe Marijine pesmi in vsi smo bili ponosni na papeža, kako lepo je čital slovensko, neka zelo dolga besedila, saj tudi on ni pri pravem zdravju. Takšni dogodki se zlepa ne ponovijo v življenju in občutki ne bodo nikoli pozabljeni.

Lepe pozdrave

Roža Franco, Port Lincoln, South Australia

IŠČEMO - NAMAR JOŽETA, NAMAR ŠTEFANA IN NAMAR IVANA, ki živijo v Avstraliji in se zadnjih pet let niso javili svojim domačim. Če bi kdo kaj vedel o njih, naj prosimo sporoči na naslov Ernesta Namar, Morsko 26, Kanal ob Soči 5213, Slovenija, tel. 0011386 6551315. Že vnaprej najlepša hvala.

ŠKOFIJSKI POSTOPEK ZA KANONIZACIJO

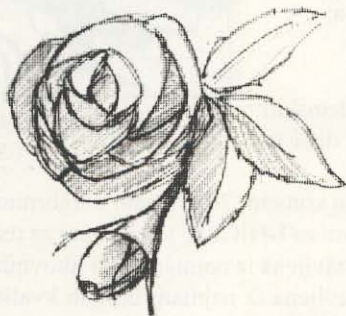
Lojzeta Grozdeta je bil 30. avgusta letos tudi uradno zaključen. Začel se je leta 1992 v Šentrupertu na Dolenjskem, kjer so ga komunisti leta 1943 mučeniško usmrtili. Postopek zbiranja gradiva in pričevanj za dvajsetletnega mučenca je vodil Stanislav Hočevar. Vso dokumentacijo, ki so jo pregledale zgodovinska, pravna in teološka komisija, so poslali v Rim, kjer bo pristojna komisija začela postopek na apostolski ravni. T.G.

ČRNSKI PLESALCI V SLOVENIJI - Miha Drevenšek, misijonar v Zambiji, ki je pred leti s skupino Minores obiskal tudi Avstralijo, se mudi te dni na obisku v domovini. Z njim je prišla skupina mladih črnkih plesalcev in pevcev Ba Cengelo. S turnejo po Sloveniji in Evropi želijo v vernikih poživiti misijonsko zavest, zbirajo pa tudi darove za šolo. Skupina dvanajstih fantov in deklet je sodelovala tudi pri papeževi razglasitvi škofa Slomška za blaženega. T.G.

ŠKOFIJSKE GIMNAZIJE - Z novim šolskim letom se je vrnilo življenje tudi med stene štirih katoliških gimnazij v Sloveniji. Tako je v škofjski klasični gimnaziji v Šentvidu nad Ljubljano, v Gimnaziji Antona Martina Slomška v Mariboru, v škofjski gimnaziji Vipava in v Gimnaziji Želimlje začelo pouk 1364 dijakov.

Dijaki v Vipavi so letos dobili novo šolsko poslopje s kapelo. Gimnazija, zgrajena v stilu, ki se lepo vključuje v okolje, bo lahko sprejela za okrog 240 učencev. Načrte zanjo je narisala arhitektka Dunja Kinkela, zgradilo pa jo je podjetje Primorje iz Ajdovščine. Koprski škof Metod Pirih je v navzočnosti velike množice 11. septembra stavbo tudi blagoslovil.

S šolskim letom pa je zaživela tudi Slomškova ustanova. To je nekaj štipendijski sklad vseh treh slovenskih škofij, katoliških gimnazij, vseh treh Mohorjevih družb, Družine, Ognjišča, Radia Ognjišče, Krekove Banke in Krekove

družbe. Njegov namen je podpirati socialno šibke družine, podeljevati štipendije nekdanjim dijakom katoliških vzgojno-izobraževalnih ustanov in podpirati podiplomski študij. T.G.

PETDESETLETNICA ŽENSKEGA TABORIŠČA

- Konec meseca avgusta je bila v Ferdrengu (sedanje Podlesje) v župniji Mozelj - spominska maša za bivše taboriščnice in druge udeležence ob 50-letnici ženskega taborišča. Takratni minister za notranje zadeve Boris Kraigher je 7. julija 1949 izdal odločbo o ustanovitvi delovnih skupin za izvrševanje prisilnega dela, za javnost olepšanega z imenom družbeno koristno delo. Istega dne

OGLAS - V Izlakah v Sloveniji prodam hišo z gostilno v obratovanju za 500.000 DEM. Tel: (0011386) 61 555 577.

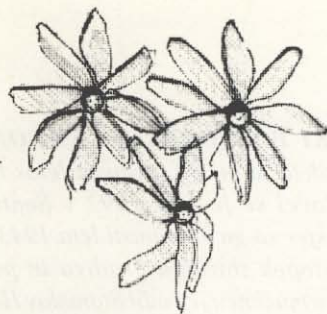
je izdal tudi odločbo za ustanovitev ženske delovne skupine v Rajndolu pri Kočevju. Tem ukazom so sledile množične aretacije predvsem političnih nasprotnic iz vseh slojev prebivalstva: od gospodinj, delavk in kmetic do študentk, intelektualk in redovnih sester. V mesecu dni se je v taborišču Ferdreng v zaprtem območju Kočevske nabralo okoli 800 žensk - zapornic vseh starosti in poklicev. Sveto mašo, pri kateri se je zbralo čez dvajset še živčih taboriščnic in nekaj moških zapornikov, ki so jih pripeljali sem po že razpuščenem ženskem taborišču, je daroval beograjski nadškof Franc Perko. T.G.

MOLITVENO SREČANJE - Drugo soboto v septembru je bil v Sloveniji molitveni dan za duhovne poklice s temo: Da, Oče. Ob škofu Kvasu so se molilci zbrali na Brezjah, ob škofu Krambergerju na Ptujski gori, ob škofu Pirihu pa v Logu pri Vipavi. Škof Kvas je med mašo sprejel bogoslovce petega letnika med pripravnike za diakonat, popoldne pa se je srečal z velikim številom

jubilanti. Dosedanjemu stolnemu župniku Sandiju Skapinu, ki odhaja v misijone na Slonokoščeno obalo, je škof Pirih izročil misijonski križ, katehistinje pa so prejele diplomo ob sklepu svojega študija. T.G.

PREVOD ČRNE KNJIGE KOMUNIZMA je izšel pri založbi Mladinska knjiga. To je obsežno delo francoskih avtorjev, ki predstavlja najpopolnejši seznam zločinov, storjenih v imenu komunizma v tem stoletju. V njem so zbrani podatki o dogodkih v nekdanji Sovjetski zvezi do strahot, ki so jih povzročile revolucije v Kambodži, Etiopiji, Nikaragvi in drugod. Delo, ki obsega nad 900 strani, je prevedel Božidar Pahor. T.G.

PRVI SLOMŠKOV OLTAR - Le dan potem, ko smo v Sloveniji prvič obhajali praznik blaženega Slomška, je ta naš svetnik dobil svoj prvi oltar. V župniji Sv. Antona Padovanskega na Viču v Ljubljani je mariborski škof Franc Kramberger blagoslovil nov oltar, ki ga krasi slika blaženega Antona Martina Slomška, delo akademskega slikarja Tomaža Perka. T.G.

Mohorjeve knjige v Baragovi knjižnici

Naročila za celovško in goriško Mohorjevo zbirko do konca oktobra zbira gospa Marija Oppelt v Baragovi knjižnici. Naročniki morajo ob naročilu položiti na račun nekaj denarja.

RAZPIS

Likovni svet in Limit Štore objavljata mednarodni nagradni razpis za otroška likovna dela na temo **Konj**:

- pravico sodelovanja imajo vsi otroci sveta v starosti od 5 – 15 let;
- število likovnih del posameznika oziroma šole je neomejeno;
- tehnike ustvarjanja so tempera, akvarel, pastel in grafika;
- format papirja je B3 (30 x 42 cm);
- likovna dela bomo sprejemali do 31. 12. 1999;
- do 15. 1. 2000 bo strokovna komisija v sestavi dveh akademskih slikarjev in treh likovnih pedagogov pregledala likovna dela in podelila naslednje nagrade:

PRIZNANJA ZA POSAMEZNIKE: tri priznanja z zlatim konjem, 20 priznanj s srebrnim konjem, 27 priznanj z bronastim konjem, 10 unikatnih priznanj slovenskega odbora za UNICEF, 15 priznanj za realistični prikaz konja, 5 priznanj za kolekcijo posamezniku (kolekcija mora biti sestavljena iz najmanj petih likovnih del).

NAGRADE ZA KOLEKCIJE (kolekcija mora biti sestavljena iz najmanj desetih kvalitetnih likovnih del): tri priznanja z zlatim konjem, 10 priznanj s srebrnim konjem, 10 priznanj z bronastim konjem in še **POSEBNO PRIZNANJE** vsem sodelujočim organizacijam, ki bodo poslale več kot 50 likovnih del otrok.

Na razpisu za leto 1999 je sodelovalo 6150 mladih iz 32 držav.

Likovna dela pošljite na naslov: **LIKOVNI SVET, Draga 31, 3220 Štore**
Tel./Fax 063 771 185

*Sonja Stasić, 14let, OŠ Jovan Mikić,
Subotica, Jugoslavija*

Veneti

First Builders of European Community

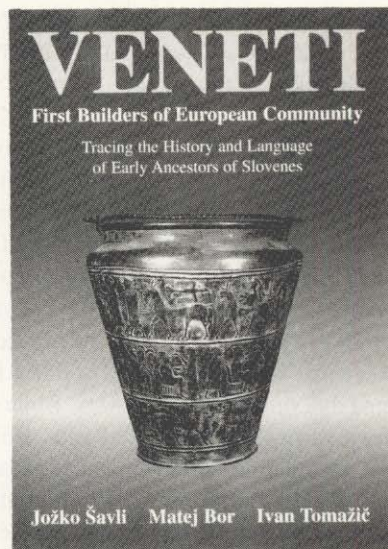
Tracing the History and Language of Early Ancestors of Slovenes

Veneti, knjigo avtorjev Jožka Šavlija, Mateja Bora in Ivana Tomažiča, ki je bila v naši knjižnici do zdaj na voljo samo v slovenščini, lahko naročite zdaj tudi v angleškem prevodu. Knjiga, ki je v Evropi povzročala veliko polemik (leta 1988 je izšla v Nemčiji, leta 1989 v Sloveniji in leta 1991 v Italiji) je obvezno branje za vse, ki jih zanima evropska zgodovina, antropologija, arheologija in humanizem. Z izpodbijanjem obstoječih trditev razvoja človeške kulture v Evropi, so avtorji sestavili prepričljivo zbirko dokazov, ki pozivajo k ponovnemu pretehtanju razvoja naše zgodovine in jezika.

Veneti so zanimivi za širše bralstvo prav tako kot za študente zgodovine. Ta prevod je za angleške bralce priložnost, da neposredno doživijo vizijo in predanost treh avtorjev, ki so trdo delali da bi rešili eno najprivlačnejših zgodovinskih in lingvističnih ugank srednje Evrope.

Trde platnice, lepa ovojnica, 534 strani, 150 ilustracij. Natisnjeno v Kanadi, cena 45 AUD (vključena tudi poština).

Naročila za knjigo zbiramo v Baragovi knjižnici, 19 A'Beckett St, Kew, 3101 VIC, tel: (03) 9853 8118. Naročite se čim prej!

sv. ciril in metod melbourne

p. Metod Ogorevc, OFM

SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

MESEC OKTOBER je Marijin mesec in mesec rožnega venca. V našem središču v oktobru molimo rožni venec pred nedeljsko sv. mašo ob desetih, vsi pa smo vabljeni vsaj kakšno desetko zmoliti tudi doma. Mnogi se molitve rožnega venca spomnimo iz svojih družin. Ne pozabimo tega bogastva!

POGREBI

V ponedeljek, 30. 8. 1999, je doma nenadoma umrl IVAN HORVAT mlajši iz Bulleena, Melbourne. Rojen je bil 24. 2. 1970. V osnovno šolo je hodil v Maningham, v srednjo pa v Templestowe. Na Royal Melbourne University je 12. 8. 1992 diplomiral kot industrijski kemik (Bachelor of Science). Sedem let je igral pri ansamblu Karantanija. Dve leti je bil predsednik mladinske skupine v Kewju. Pogreb je bil v četrtek, 2. oktobra, iz naše cerkve na pokopališče v Heidelbergu. Najbolj ga bodo pogrešali starši Ivan in Otilija ter sestra Sonja, na pogrebu pa so se od njega poslovili tudi prijatelji in sošolci.

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, smo imeli pogreb SLOBODANA JOVANOVIČA, stanovalca Baragovega doma. Pokopan je na naših skupnih grobovih na Keilorju. Umrli je v četrtek, 2. septembra, najbrž za srčnim infarkt. Po rodu je bil Srb. V Baragovem domu je stanoval prek dvajset let. Star je bil menda 64 let. To pa je v glavnem vse, kar sploh vemo o njem. Nismo uspeli najti njegovega imena v kartoteki, v katero je p. Bazilij vpisoval podatke o stanovalcih.

FRANC TOMŠIČ je umrl v soboto, 2. oktobra, v Royal Melbourne Hospital. Rožni venec zanj je opravil avstralski duhovnik v kapeli Tobin Brothers, pogrebno mašo pa sem imel 6. oktobra v cerkvi St. Mary's, Ascot Vale, Melbourne. Pokopan je na pokopališču na Keilorju. Franc je bil rojen 16. decembra 1930 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1954. Poročil se je z Milko Filipčič, vendar sta živela ločeno že od leta 1974. Rodila sta se jima dva sinova, Frenk in Alex. Blizu štirideset let je delal v tovarni gum v Moonee Ponds. Bolezen rak, ki jo je prvič začutil pred šestimi leti, mu je nazadnje pobrala vse moči. V tej bolezni mu je najbolj pomagala Marta Žiberna, s katero je prijateljeval nad dvajset let, pa tudi brat Alojz. Najbolj prijatelja spoznaš v nesreči, pravi pregovor. Doma v Sloveniji zapušča še brata Marjana in sestro Milko.

POROKA

V soboto, 25. septembra, sta se v cerkvi St. Mary - Star of The Sea, West Melbourne, poročila DENIS MAJCEN iz St. Albansa, Vic; sin Janeza Majcna in Marije, roj. Ratej, in BELINDA FABIAN iz Reservoirja, Vic; hči Marina Fabijanija in Catherine Polle. Priči sta bila Gary Sikorski in Paula Burns. Naj Bog blagoslovi njun zakon z medsebojnim razumevanjem in otroci!

DOGODKI IN OBVESTILA

OČETOVSKI DAN smo v prijetnem, družinskem ozračju, praznovali na prvo nedeljo v septembru. Proslavo je skupaj s Slomškovo šolo pripravil odbor staršev, sodelovala pa je tudi mladinska skupina. Že v soboto pred proslavo je bilo živahno s pripravljanjem dvorane, odra in oblek, vajami za otroke in preizkušanjem novih aparatov za ozvočenje. V nedeljo so pri maši mladi sodelovali z angleškim uvodom, beriloma in z nekaj prošnjami v slovenščini in angleščini, po maši pa smo se preselili v lepo pripravljeno in okrašeno dvorano, kjer je bila proslava očetovskega dne. Nastopili so otroci Slomškove šole, mladinska folklorna skupina Iskra in

drugi. Na koncu so najstarejši očetje v dvorani (Silvester Bole, Jože Bole in Tone Brne) prejeli priznanja, na oder pa smo poklicali tudi mlade očete iz odbora staršev (Nick Gregorič, Ivan Urdih in Alex Bratina), ki so montirali nove aparature za ozvočenje in zvočnike. Na koncu smo

se s cvetličnim lončkom zahvalili Lidiji Lapuh, ki je pripravljala otroke na odru, in Dragi Gelt, ki je delala v ozadju. Sledil je prigrizek, ki so ga pripravile naše pridne gospodinje in žrebanje srečolova, ki je vabil s prijazno zavitim darili v organizaciji odbora staršev pod vodstvom Ljubice Postružin.

PROGLASITEV ŠKOFA SLOMŠKA ZA BLAŽENEGA, ki je bila v Sloveniji s papeževim obiskom v nedeljo, 19. septembra, smo s slovesno sv. mašo proslavili tudi v našem verskem središču. Cerkevni mešani pevski zbor je s prizadevanjem pevovodkinje Metke McKean prepeval izvirne Slomškove pesmi, nekaj posebnega pa je bil tudi peti očenaš, med katerim so ministrantke z gestami rok poudarile posamezne prošnje. Ministrantke je pripravila Draga Gelt, Ema Arnuš pa je

zanje sešila posebne trakove. Mašni plašč smo dobili po posredovanju p. Janeza in p. Lovrenca (pred leti je deloval v Sydneyju) iz Slovenije, posebne sveče so bile iz Adelajde, ena pa iz Slovenije (za vsa tri verska središča nam jih je priskrbel br. Miran). Zora Kirm se je vrnila z dopusta in je skupaj s Fani Šajn okrasila oltarni prostor. V času Zorine odsotnosti so Fani pomagale krasiti hči Irena ali pa Milka Šerek, Anica Smrdel in morda še katera. Po maši je sledilo družinsko kosilo, ki je skrb vsakega meseca za Društvo sv. Eme, olajšujejo pa ji ga še druge pridne gospodinje.

SPODOBI SE IN PRAVIČNO JE rečemo pri maši. Tako se spodobi tudi, da omenim naše pridne žene, ki skrbijo, da je naše svetišče in drugo čisto in urejeno. Cerkev v skupinah, ki se zvrstijo enkrat na mesec, čistijo: Fani Šajn, Milka Šerek in Roza Urdih; Ana Horvat, Marija Jernejčič, Katica Hvalica in Sabina Gjerek; Slavka Lah, Vida Kravos in Ema Janič; Tilka Lenko, Marija Rotar in Marija Butkeratis.

V **SOBOTO, 25. septembra**, je bila živahna akcija čiščenja, košenja, okopavanja, zalivanja in drugega urejanja okolice Baragovega doma, ki se jo je udeležilo trinajst naših rojakov (Janko in Angela Damiš, Tone in Pepca Mikuš, Jože Vičič, Maks Korže, Frank Žužek, Angela Videc, Jože Rozman, Anica Smrdel, Tone Brne, Tone Tomšič, Marija Brenčič). Versko in kulturno središče je tudi z urejenostjo ogledalo naše slovenske skupnosti in vesel sem, ker se mnogi tega zavedate in po svojih močeh pomagate, da bi bilo to ogledalo lepo.

NOVI FOTOAPARAT za naše versko središče, ki bo služil tudi za fotografije v Mislih, nam je pomagal nabaviti Darko Bugar, poklicni fotograf. Z aparatom že z veseljem fotografira Ivan Lapuh, ki je bil naprošen, da za oglasno desko, Misli in arhiv fotografira dogodke v našem središču. Kdor bi želel, lahko pri njem tudi naroči kakšno fotografijo. Tel. (03) 9799 3984.

O MLADINSKEM KONCERTU v soboto, 2. oktobra, in nedeljski sv. maši, ki je bila za vse udeležence koncerta, lahko več preberete na drugem mestu. Naj tukaj samo dodam, da je razstava ob petindvajsetletnici koncertov sedaj na ogled v veliki jedilnici Baragovega doma.

SNOWY MOUNTAINS PROJECT - V nedeljo, 3. oktobra, je bilo v naši dvorani srečanje in podelitev priznanj veteranom tega projekta. Ob tem je Florjan Auser predstavil zamisel filmskega dokumentiranja o delu Slovencev v Snowyju. Ogledali smo si tudi dva njegova krajša filma na to temo, Ivan Kobal pa je kratko predstavil svojo novo knjigo o tej tematiki. Srečanje je v sodelovanju z verskim središčem pripravil SNS Viktorije, pobuda pa je bila od Florjana Auserja in Stanke Gregorič.

MOLITVE ZA POKOJNE bodo na pokopališču na Keilorju v nedeljo, 7. novembra, ob 12. uri, na S.D.M. pa isti dan ob 17.00. Na Planici bo sv. maša za pokojne člane v nedeljo, 31. oktobra, ob 2. uri popoldne, nato pa molitve na pokopališču v Springvalu. V Wodongi bodo molitve na pokopališču na četrto nedeljo, 28. novembra, ob 6. uri zvečer, potem pa maša ob sedmih.

p. Metod

kotiček naših mladih

Vtisi, želje, prizadevanja

25. mladinski koncert

Barbara Smrdel

Drugega oktobra smo v dvorani slovenskega društva Planica v Melbournu priredili petindvajseti mladinski koncert, ki so se ga udeležili gostje iz Sydneyja, Canberre in Adelaide. Preberite si, kaj so imeli udeleženci tega koncerta in nastopajoči povedati o letošnjem in mladinskih koncertih v preteklosti.

Irene McBean, Melbourne

Bilo je zabavno, predvsem pa je bilo lepo spet videti stare slovenske prijatelje z vseh koncev Avstralije. Koncert mi je obudil spomine na čase, ko sem kot majhna deklica nastopala na njem.

Sonja Benčič, Melbourne

Pater Stanko nas je dobil skupaj za mladinske koncerte in vzdrževal ta naša druženja. On je začel z vsem skupaj, opogumil nas je in brez njega mladinskih koncertov ne bi bilo.

Mary Žele, Melbourne

Mladinski koncerti so zelo prijeten čas, ko vsi pridemo skupaj in srečamo nove ljudi. Po mnogih letih se je bilo prijetno spet sestati.

Katarina Vrisk, Melbourne

Koncerti so krasna priložnost za drugo in ostale generacije, da se združijo v duhu zabave in uživanja. Kakovost posameznih nastopov je z leti zmeraj večja.

Lenti Lenko, Melbourne

Koncerti so omogočili Slovincem druge in tretje generacije v Avstraliji, da so ponosni na njihovo slovensko kulturo. V prihodnosti se morajo nadaljevati, saj je pomembno, da so mladi rojeni v Avstraliji ponosni na slovensko dediščino.

Silvia Žele, Melbourne

Dobra priložnost da se v slovenskem okolju srečaš z ljudmi.

Anita Fistrič, Melbourne

Nastopala sem na prvih mladinskih koncertih in zdaj sem se spet vrnila s svojimi otroki. Ko sem si po mnogih letih spet ogledala mladinski koncert, so se mi res odprle oči. Presenečena in vesela sem bila, da se je sploh obdržal. V letošnji koncert je bilo zaradi petindvajsete obletnice vloženega veliko dela. Zdi se mi, da se je kakovost koncertov izboljšala – nastopi, luči, ozvočenje, vse je boljše in prav je tako. Ideja patra Stanka, da bi koncerti združevali mladino, se tako nadaljuje. Včasih ne cenimo tistega, kar imamo, dokler nam drugi ne odprejo oči. Na koncertu je bilo veliko pomembnih ljudi, kot na primer župan in predstavnik državne vlade. Zelo so uživali in se mnogo naučili o slovenski kulturi in o tem, da imajo Slovenci res radi življenje.

Helena Campelj, Melbourne

Na koncertih je zelo zabavno. Dobra priložnost za mlade, da pridemo skupaj. Vsak slovenski klub ima nekaj drugega, da prispeva k slovenski kulturi. Koncerti pomenijo, da se bom vedno naučila nekaj novega o slovenski kulturi.

Eda Srnc, Melbourne

Veliko prijateljev sem dobila na teh koncertih. Celo naši otroci zdaj nastopajo. Dobro je za vzpostavljanje prijateljstev in mnoga se ohranijo preko let. Koncerti so vedno tudi zabavni.

Lidija Bratina, Melbourne

Fantastično! Lepo je videti mladino, ki pride skupaj z različnih koncev Avstralije. Upam, da se bodo koncerti nadaljevali in postajali večji in vedno obljši.

Davor Pavlin Premrl, Adelaide

Super. Zelo lepo. Vsako leto bom sodeloval, ker bom na tak način tudi videl Avstralijo. Zelo sem užival biti z drugo mladino, zato ker nas je v Adelaidi bolj malo mladih.

Chrissy Mesarič, Melbourne

Zelo kvaliteten koncert – uživala sem, da sem na njem sodelovala.

Andrew Plesničar, Melbourne

Zelo uspešen koncert – komaj čakam petdesetletnico. Standard koncertov se je v the letih izboljšal. Več mladih ljudi sodeluje in izvajajo tudi točke, ki bi bile včasih označene kot neprimerne. Mladi prihajajo na plan z novimi idejami in dobro je videti, da so te ideje sprejete.

Natalie in Tanya Andrejas, Sydney

Rojaki v Melbournu so zelo organizirani. Dobro je bilo imeti kostumsko vajo, da dobiš občutek za oder. Koncert je bil zelo dolg, vendar misliva, da so vsi hoteli pokazati, kaj znajo, kar je tudi fino.

Barbara Falež, Canberra

Všeč mi je bila predstavitev zgodovine koncertvo – ob spominih sem dobila solzne oči. Uživala sem na koncertu. Prav je, da je bil popoldne koncert in zvečer ples – to je bila priložnost, da so ljudje preživeli nekaj časa skupaj. Dobro je bilo spet videti Karantanijo skupaj.

Martin Osolnik, Canberra

Imel sem zelo prijeten večer – dobro so skrbeli za nas. Bila je tudi lepa priložnost za nekaj mladih, da so prvič nastopili.

Anton Falež, Canberra

Zabavno je, dobra priložnost, da pridemo skupaj oblečeni v slovenske narodne noše. Dobro je, da se koncerti ohranjajo; kažejo, da je še vedno slovenska kultura v Avstraliji. Všeč bi mi bilo, če bi ples po koncertu trajal dalj časa.

Alex Bratina, Melbourne

Na koncerte sem začel hoditi v poznih osemdesetih s svojimi otroki. Zadnja tri leta moji otroci tudi nastopajo. Tudi moja žena je sodelovala. Pomembno je, da pri organizaciji nečesa tako velikega vsi delajo skupaj.

Sonja in Renee Falež, Canberra

Všeč nama je bil program in zadovoljni sva, da sva imeli priložnost na koncertu zastopati canberrsko mladino. Prihodnje leto pričakujeva še več.

Martin Danev, Sydney

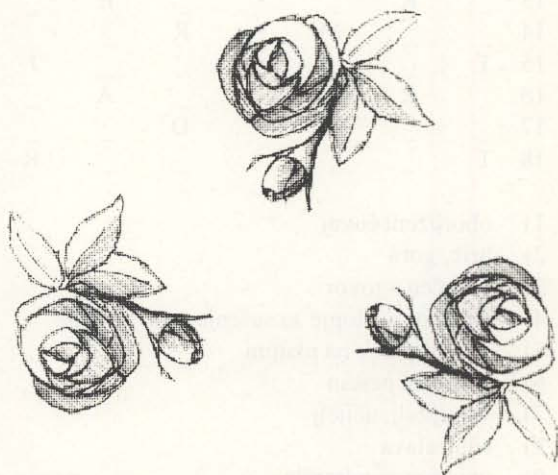
Zelo sem bil zadovoljen, da nas je Andrew Fistrič usmerjal, nam povedal kje naj bomo in kaj naj delamo – tako da je šlo vse gladko. Rad sem nastopal, bilo je zabavno, dobro je bilo srečati in se pogovoriti z drugimi in spoznati nove prijatelje.

Lilian Danev, Sydney

Zadovoljna sem z izletom, dobro, da je trajal samo čez vikend in mi ni bilo treba jemati dopusta. Malo sem razočarana nad tehnično izvedbo koncerta.

Anita Polajzer, Adelaide

To je bil eden izmed večerov v mojem življenju, ki si jih bom najbolj zapomnila. Zelo vesela sem, da sem nastopila z dvema dobrima prijateljema, Marjeto in Tomažem Ponikvarjem. Vse ure trdega dela, ki smo jih vložili v vaje so bile poplačane. Nazaj v Adelaido smo prinesli veliko prelepih spominov na ta večer in naš izlet v Melbourne. Dobro je vedeti, da je še vedno toliko ljudi, ki so pripravljeni podpreti slovensko mladino in pomagati organizirati takšne prireditve. Veliko ljudi je pomagalo, da je ta koncert uspel, in ker jih je preveč, da bi jih posamezno imenovala, najlepša hvala vsem, ki ste pomagali organizirati ta čudovit večer in nedeljsko praznovanje. Veselim se ponovnega srečanja z vsemi leta 2000 v Adelaidi.

Zahvala in čestitka

Dragi pater Metod!

Hvala vam in vašemu odboru za barvit in zabaven koncert, ki ste ga priredili 2. oktobra 1999. Gotovo je bilo potrebnega veliko napora za uskladitev tolikih in tako različnih točk. Na koncertu so se izkazali talenti mnogih iz vaše skupnosti, kar je tudi dragocen prispevek k avstralski družbi. Prav tako se je izkazalo, kako dobro so se ti mladi ljudje vživeli v širšo skupnost, ne da bi pri tem zgubili svojo kulturno in versko dediščino.

Hvaležen sem vam, da sem se lahko udeležil koncerta in se srečal z vašo skupnostjo. Lepo pozdravljeni!

Fr John Raccanello, koordinator izseljeniških kaplanov za Melbourne in Geelong

DOPOLNJEVANKA (Ivanka Žabkar)

Srednja vrsta navzdol pove ime slovenskega
duhovnika-pisatelja.

1	-	T	•	A	-
2	-	A	•	I	-
3	P	-	•	-	T
4	-	O	•	E	-
5	-	A	•	Š	-
6	D	-	•	-	O
7	-	E	•	O	-
8	-	O	•	I	-
9	A	-	•	-	A
10	-	E	•	A	-
11	-	A	•	I	-
12	P	-	•	-	K
13	-	R	•	E	-
14	-	M	•	R	-
15	T	-	•	-	J
16	-	R	•	A	-
17	-	L	•	D	-
18	T	-	•	-	R

- 1) oboroženi čuvaj
- 2) hrib, gora
- 3) odločen ugovor
- 4) kmečko poslopje za sušenje sena in krme
- 5) stanar, pastir na planini
- 6) budnica, pesem
- 7) vzgojitelj, učitelj
- 8) sijaj, slava
- 9) omarica za zdravila
- 10) socialist
- 11) svinjsko meso
- 12) kipar
- 13) okrasek v glasbi
- 14) bajeslovna žival v podobi konja z enim rogom
- 15) električna cestna železnica
- 16) gospodar v gradu
- 17) seznam mesecev, tednov in dni
- 18) kmetijski stroj

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: 1. udav; 5. milo; 10. amen; 11. vis; 12. ruval; 13. ave; 14. Irena; 16. zaseka; 18. amonal; 21. arena; 23. ime; 24. dinar; 26. Vis; 27. Lado; 28. očak; 29. Nasa.

Navpično: 2. Davis; 3. ama; 4. velikan; 6. Ivan; 7. livada; 8. ose; 9. srez; 15. ramadan; 17. Adamič; 19. Nanos; 20. lori; 22. resa; 23. Ivo; 25. Ida.

Očetovski dan v Kewju

Trije izmed najstarejših očetov

Nastop otrok za očetovski dan, september 99

Mlajša generacija očetov

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

*YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE*

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

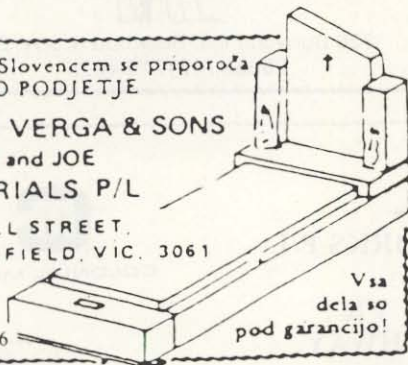
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.: 359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

MARIO JURCIC

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders' Association

• HOMES • EXTENSIONS
SPECIALISING IN ALL CONCRETE WORK
CONCRETE POOLS, LANDSCAPING
AND PAVERS

PHONE: 9402 0584
MOB: 0417 403 427

PO Box 384
Frenchs Forest 1640

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v casu zalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9538 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE (03)	5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	
MALVERN	9576 0433	
MOORABBIN	9532 2211	

Frances Tobin & Associates

EAST BURWOOD 9802 9888
BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRIM

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo**
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v
slovenskem in angleškem
jeziku. Izhaja enkrat mesečno na
16 straneh.

Novice iz Slovenije z interneta. Iz slovenske skupnosti v
Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije! Naročite se
tudi vi. Letna naročnina za Avstralijo \$50.00.

Za prekmorske države z letalsko pošto \$100.00.

Naslov: Glas Slovenije Ph: (02) 9899 1131

P.O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7772

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

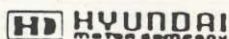
Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALIST?
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

NOVO! MOLITVENIK, zelo majhen, trde platnice, v rdeči ali črni barvi. Cena je 10 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I, II. in III. del. Prilagojeni učbeniki za učenje slovenščine v Avstraliji. Cena vsakega dela je 10 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

MOJ PRVI SLIKOVNI BESEDNJAK, cena je 25 dolarjev.

MINKA GRE SPAT, cena je 30 dolarjev.

PIKIJEV ČAROBNI BOŽIČ, cena je 30 dolarjev.

NOVO! Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

NOVO! Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCIM V MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

LOJZE SLAK - Popotnik 1

LOJZE SLAK - Popotnik 2

BIG BEN - Slovenec sem

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Otoček sredi jezera

IZ BOGATE GLASBENE SKRINJE LOJZETA SLAKA 3

OTO PESTNER - Ciganska kri

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

MAGNET - Polnočni poljub in največji uspehi

BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre

ALPSKI KVINTET - Ave Marijo zvoní

MIRAN RUDAN BAND - Vračam se

Vse čke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

1999

GROUPS FOR SLOVENIA

departing from Adelaide, Brisbane, Canberra,
Melbourne & Sydney

SPECIAL AIRFARES FROM \$1540

Book now for the following dates:

4/10/99; 15/11/99; 29/11/99; 18/12/99

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH

POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1999

Zelo dobre ekonomske prilike

za obisk lepe Slovenije

in vseh strani sveta . . .

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,

da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**